Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birliği'nin aylık yayın organı

1 Aralık 1986
Yıl 2, Sayı 20
Fiyatı 1,- DM

SOL BİRLİK

Mücadele yeni başlıyor "Haydi greve"

Metal işçilerinin mücadele geleneği sürüyor.

NETAŞ İşçileri: "Mücadele Yeni Başlıyor"

Haziran ayından beri yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuşlanması üzerine, Otomobil-İş sendikasına bağlı 2650 NETAŞ işçisi greve çıktı. İstanbul Ümraniye, Ankara ve İzmir'de tüm işçilerin katıldığı grev, Ümraniye'deki fabrikada işçilerin yığınsal toplantısıyla başladı. İşçiler daha sonra fabrika kapısında toplanarak, **"İşçiler Elele Haydi Greve"**, **"İşçinin Onuru Sermayeyi Yenecek"**, **"Mücadele Bitmedi Yeni Başlıyor"** diye sloganlar attılar. NETAŞ işverenin birinci yıl yüzde 31, ikinci yıl yüzde 23 ücret zammı dayatmalarına karşılık, sendikanın yüzde elli ücret artışı, çeşitli sosyal haklar ve işgüvencesi maddelerinde ısrarlı olması üzerine başlayan grev nedeniyle NETAŞ işyerlerinin tümünde üretim durdu. Otomobil-İş sendikası Genel Başkanı İlhan Dalkılıç, **"İsteklerimiz benimsenene kadar grev sürecek"** dedi.

Daha önce DİSK, Maden-İş sendikası üyesi olan ve bu sendikayı uzun süreli bir direnişle fabrikaya sokan NETAŞ işçileri, 12 Eylülden sonra DİSK'in kapatılması üzerine Otomobil-İş sendikasına geçmişlerdi. Toplu sözleşme görüşmeleri boyunca üretimi de yavaşlatan NETAŞ işçileri, bu kez, 12 Eylül'den beri sürekli saldırılara gerileten haklarını geri almak için direniyor. 12 Eylül'den bu yana işçi ha-

Devamı 7. sayfada

Yığınların mücadelesi ve birliği yolunda

Toplumun değişik kesimlerinden hak arama ve protesto hareketlerinin yükseldiği günler yaşanıyor. 12 Eylül rejiminin terörüne rağmen yükselen yığınların eylemi, henüz başlangıç biçiminde de olsa, herhangi bir yasa ve güç tanımadan gelişiyor.

Otomobil-İş sendikasına üye metal işçileri, MESS'in toplu sözleşmelerde dayattığı koşullara karşı çıkarak yaygın bir yemek boykotu gerçekleştirdiler. Tüm yasak ve kısıtlamalara karşın, toplu sözleşme görüşmeleri boyunca iş yavaşlatan NETAŞ işçileri, tüm güçlükleri göze alarak greve çıktılar. Üç bine yakın NETAŞ işçisi, yeni bir direniş ruhuyla, **"Mücadele yeni başlıyor"** diyerek mücadele yolunu seçtiler.

Diktatörlüğün YÖK'ünün 5. yılında, üniversite gençliğinin yükselen eylemleri yeni biçimler alarak sürüyor. Öğrenciler hak arama eylemlerinin haklılığı ve yasallığını Ankara'ya yürüyüş, açlık grevi ve basın toplantılarıyla geniş kamuoyuna duyurdular. Geniş güçler gençlerin eylemine destek verdi.

Eyleme geçen yığınlar istemlerini demokrasi istemiyle birleştiriyorlar. Evren-Özal diktatörlüğü direnişleri, protestoları, halkın hareketlenmesini baskı ve terörü artırarak, **"anarşi hortluyor"** yalanlarıyla şaşırtmaya çalışarak karşılıyor. Şimdi en küçük bir hareketlenme karşısında diktatörlüğün polisini bulmaktadır. Baskı ve terörle halkı yıldırmayı, sessizleştirmeyi, rejimin politikalarına boyun eğdirmeyi amaçlayan 12 Eylülcüler bunun sürüp gitmeyeceğini görüyorlar. Yığınların, bulduğu her olanakta harekete geçmesine, politikaya ağırlıklarını koymasına karşı, rejimi ve onun kölelerini korumak için harekete geçiyorlar. Evren **"Çözüm yolu sokak değil"** diyor. Cuntacı Şahinkaya ile ilgili soruşturma önergesinin reddedilmesi için bütün olanaklar seferber ediliyor. Ancak diktatörlük yine de gerileme sürecini durdurmada zorlanmaktadır.

Diktatörlük, demokrasi istemine yığınların sahip çıkmasının demokrasi mücadelesinin güçlenmesi demek olduğunu biliyor. Terörü yaygınlaştırıyor, hareketlenmeleri bölmeye çalışıyor. Bu nedenle mücadeleye giren her demokrasi gücü ile dayanışmanın güçlendirilmesi büyük önem taşıyor. Yığınların aktif eylemini gerçekleştirmenin yolu da buradan geçiyor.

SOL BİRLİK kuruluşundan bu yana iki yılı geride bıraktı. Sol birlik yandaşları bulundukları her yerde halkın hoşnutsuzluğunu dile getirmesine yardımcı oluyorlar. Yığınların diktatörlüğün, ANAP'ın demagojisinin etkisinden kurtarılması için çaba gösteriyorlar. Yığınların mücadelesini örgütlemenin olanaklarının arttığı koşullarda, yığınların mücadeledeki birliği yönünde, yığınlarla daha sıkı bağlanarak mücadele ediyorlar.

SOL BİRLİK,daha geniş demokrasi güçlerinin birliği için uğraşıyor. Bu uğurda tabanda en geniş halk yığınlarının birliğini sağlamak, yığınları somut eyleme yöneltecek bir politik mücadele yürütmek şimdi güncel görev oluyor.

SOL BİRLİK

Öğrenci gençliğin güçlü direnişi: YÖK 5. yılında protesto edildi

6 Kasım 1981'de çıkarılan Yüksek Öğretim Yasası ve onunla kurulan YÖK'ü, kuruluşunun 5. yılında protesto etmek amacıyla, üniversite öğrencileri İzmir ve İstanbul'dan Ankara'ya yürüyerek, YÖK yasasının değiştirilmesini, sınav yönetmenliği ve paralı eğitimin kaldırılmasını içeren 12 bin imzalı dilekçeyi meclis başkanına ilettiler. Öğrenciler, Ankara'daki yürüyüşte arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto ederek, Ankara, İstanbul, İzmir ve diğer illerde açlık grevine gittiler. Öğrenci dernekleri temsilcileri yaptıkları basın toplantısıyla polisin baskılarını protesto ettiler ve sorunlarının çözümünü istediler. Siyasi polisin tüm baskı ve terörüne karşın kararlılıkla sürdürülen öğrencilerin demokratik direnişi kamuoyunda geniş destek buldu. YÖK'e karşı haklı mücadelelerini geniş kamuoyuna duyurmayı başaran öğrenciler, şimdi üniversitelerde yeni saldırılara karşı direniyorlar.

Yazısı 3. sayfada

Diktatörlük ABD ile anlaştı SİA uzatılıyor

Özal hükümeti ve Reagan yönetimi arasında bir yıldır görüşmeleri ve pazarlığı süren SEİA (Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması), diğer adıyla Üsler Anlaşması yeniden uzatılıyor. Kasım ayında NATO toplantısı için Türkiye'ye gelen ABD Savunma Bakan Yardımcısı Richard Perle, Dışişleri Bakanı V.Halefoğlu, Genelkurmay İkinci Başkanı N.Torumtay ve Başbakan T.Özal ile ard arda yaptığı görüşmelerden sonra yaptığı basın toplantısında, Üsler Anlaşmasını "bağladıklarını" açıkladı. Richard Perle, görüşmelerin 1980'deki SİA'nın süresinin uzatılmasını sağlayacak bir mektup üzerinde sonuçlandırılacağını açıklarken, ABD tarafı olarak anlaşmanın beş yıllık süre içinde yenilenmesini istediklerini de belirtti. Varolan anlaşmaya göre, Üsler Anlaşmasının uzatılması karşılığında, ABD, ABD ordusunun fazla askeri malzemesinin bir bölümünü Türkiye'ye vere-

Devamı 7. sayfada

Toplantının tüm barışsever güçlere çağrısından

"Dünya ve bölge barışı için yürüttüğümüz mücadeleyi demokrasi, insan hakları ve barış düşmanı mevcut yönetime karşı yürüttüğümüz mücadelenin kopmaz bir parçası olarak gören biz Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan barış ve demokrasi güçleri: temel insan hak ve özgürlüklerini, demokrasiyi savunan tüm barışsever güçleri ve politikacıları; tüm zorbalık ve baskıların baş hedefi olan işçileri, köylüleri ve dar gelirlileri; bilim, eğitim, sanat ve kültür yaşamına uygulanan kısıtlama ve yozlaştırmalara karşı direnen aydınları; rejimin adeta düşman gözüyle bak-

Devamı 7. sayfada

Barış ve demokrasi güçleriyle dayanışma toplantısı yapıldı

Aralarında Sol Birlik'i oluşturan parti yöneticilerinin, sendikacıların ve gençlik örgütü temsilcilerinin bulunduğu Türkiye ve Türkiye Kürdistanı barış güçleri 15 Kasım tarihinde F.Almanya'nın Düsseldorf şehrinde **"Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Barış ve Demokrasi Güçleriyle Dayanışma"** toplantısı düzenlendi.

Alman Komünist Partisi (DKP) Başkanlık Kurulu üyesi Jupp Angenfort, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kemal Burkay, F.Alman Barış ve Silahsızlanma ve İşbirliği Komitesi temsilcisi Gert Samuel, Maden-İş Genel Başkanı Mehmet Karaca, TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ve Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) adına Şeref Kanra'nın konuşma yaptıkları dayanışma toplantısına bine yakın barışsever katıldı.

Toplantıda ilk sözü alan DKP Başkanlık Kurulu üyesi Jupp Angenfort, Reykjavik'te düzenlenen son zirve toplantısını ve sonuçlarını değerlendirerek, içinde yaşadığımız dönemde barış savaşçılarına düşen görevlerin daha da arttığına dikkati çekti. Daha sonra söz alan TİP Genel Başkanı Behice Boran, 1986 yılının Birleşmiş Milletler tarafından **"Barış Yılı"** ilan edilmiş olmasına rağmen, başta ABD olmak üzere diğer gerici güçler tarafından tırmandırılan gerginliğin uluslararası güçler dengesini vahim noktalara ulaştırdığını belirtti. Gorbaçov ve Reagan arasında gerçekleşen son zirve toplantısını da değerlendiren Boran, içinde yaşanılan nükleer çağda barışçıl çözümün artık teorik bir olgu olmaktan çıkarak yaşamsal bir zorunluluk olduğunu söyledi.

F.Alman barış hareketinin çalışmalarından bilgi veren, güçler dengesini ve tüm barış yanlısı insanlara düşen görevleri çarpıcı örneklerle değerlendiren Gert Samuel'den sonra söz alan TKSP Genel Sekreteri Kemal Burkay, barış ve özgürlük mücadelesinin Kürt halkı için aynı yaşamsal öneme haiz özellikler taşıdığını, Kürt halkının barış ve özgürlük mücadelesinde

Devamı 7. sayfada

Barış düşmanı dava sürüyor Askeri savcı: Barışı savunmak vatan hainliğidir

İstanbul 2 Numaralı Askeri Mahkeme'de görülen Barış Derneği davasında, savcı esas hakkındaki mütalaasını 21 Kasım'da yapılan duruşmada bildirdi. Askeri savcı, 37 barışçı için 5 ile 15 yıl arasında değişen ağır hapis cezaları talebinde bulundu.

Bilindiği gibi, Barış Derneği ile ilgili dava 17 Mayıs 1982 tarihli iddianame ile açılmış, daha sonra açılan ikinci bir davanın 18 Mart 1986 tarihinde ilk davayla birleştirilmesiyle sanık sayısı 71'e çıkmıştı. Askeri Yargıtay Daireler Kurulu'nun 1. dava ile ilgili mahkeme kararını bozmasından sonra yeniden görülmekte olan toplu davada, Askeri Savcı Yılmaz Özyiğit, barışı savunmaktan başka hiçbir **"suç"** yükleyemediği sanıkların TCK'nun 141 ve 142. maddeleri uyarınca cezalandırılmalarını istedi.

Savcının mütalaası, davanın siyasi husumet, barış ve demokrasi düşmanlığından başka hiçbir mesnedi olmadığını apaçık gösteriyor. Savcının kahvehane üslubu ile dünya politikası üzerine uzun uzadıya ahkam keserek sanıkların suçluluğunu ispatlamaya kalkışması, bu davanın, benzeri diğer davalar gibi na-

Devamı 7. sayfada

Dünya ve bölge barışına yönelik yeni bir tehdit

Uluslararası terörizmin sorumlularının Suriye'ye karşı düşmanlık kampanyası

ABD ve İngiltere emperyalist yönetimlerince, teröre arka çıktığı bahanesiyle başlatılan Suriye'ye yönelik karalama kampanyası ekonomik, politik ve askeri baskı eşliğinde büyük bir hızla ve yoğun bir şekilde sürdürülüyor.

Bilindiği gibi, Nisan 1986' da Londra'da İsrail Havayollarına ait bir yolcu uçağına bomba yerleştirdiği iddiasıyla tutuklanan Ürdünlü Hindawi, ekim ayı sonlarında mahkeme tarafından 45 yıla mahkum edilmiş, bunun üzerine Thatcher hükümeti olayın ardında Suriye'nin bulunduğunu iddia etmiş ve bu bahaneyle Suriye ile olan diplomatik ilişkilerini kesmiş, NATO ve AET ülkelerine de çağrıda bulunarak, Suriye ile olan diplomatik ilişkilerini kesmelerini ve bu ülkeye yaptırım uygulamalarını istemişti. ABD ve Kanada, İngiltere hükümetini izleyerek Şam'daki büyük elçiliklerini geri çekmişlerdi.

İngiltere, bu durumu daha sonra 27 Ekimde Lüksemburg'ta toplanan AET Dışişleri Bakanları toplantısına götürerek destek aramış, ancak Yunanistan'ın, Suriye hükümetiyle olan ilişkilerin kesilmesinden yaña olmadıklarını açıklamasiyle birlikte, Thatcher hükümeti, kısmen de olsa bu desteği sağlamıştı. Bu arada Reagan yönetimiyle karanlık senaryolar eşliğinde Suriye'ye yönelik kampanyaya hız verdi.

Nitekim Kasım ayının ilk haftasında Viyana'da bir araya gelen Ortak Pazar ülkeleri Dışişleri Bakanları toplantısında, Suriye'ye yaptırım kararı alındı. Daha sonra Ingiltere'de Ortak Pazar Dışişleri Bakanları düzeyinde yapılan bir toplantıda, bu karar resmiyet kazandı. Gizli olarak tutulan bu kararlar arasında, Suriye'ye silah satışının durdurulması, Suriyeli diplomatların sıkı kontrol altında tutulması ve ekonomik baskı uygulama kararları da bulunuyor.

Tırmandırılan kampanya

ABD, İngiltere ve İsrail tarafından hazırlanan bu senaryo, Batılı emperyalist güçlerin, özellikle ABD ve İngiliz emperyalizminin Ortadoğu'ya yönelik yeni planlarının gerçekleştirilmesi yönünde ve Suriye yönetimini baskı ve şantaj yoluyla dize getirmeyi amaçlayan girişimlere, ABD Dışişleri Bakanı Shulz'un 2 Kasımda yaptığı şu açıklamayla hız verildi: **"Söz veriyorum Suriye'ye karşı harekete geçeceğiz."**

ABD Dışişleri Bakanı Shulz' un, Suriye'ye yönelik tehdidinin ardından, bu kez de Beyaz Saray Genel Sekreteri Donald Reagan şu tehdidi savurdu: **"Suriye'ye karşı askeri eyleme geçebiliriz. Libya'yı da bombalamadan önce uyarmış, sonra da elçimizi geri çekmiştik. Suriye'yi çok uyardık, şimdi de elçimizi geri çektik."**

Bu tehdidin savrulduğu gün, ABD askeri yardım kurulu başkanı tümgeneral William E. Potss Incirlik hava üssüne, ani bir **"ziyarette"** bulunuyordu. Ve aynı gün, Incirlik hava üssünde olağanüstü bir hareketlilik başladı. F-16'lar **"eğitim"** uçuşları adı altında, Akdeniz'e doğru, yoğun bir şekilde gidip gelmeye başladılar. Bu uçuşlar; gözdağı vermek ve Suriye'ye yönelik saldırı provası niteliğindeydi. Yine aynı gün ABD' nin ve aynı zamanda dünyanın da en büyük nakliye uçağı olarak bilinen C-5'ler Ispanya' da bulnan Torrejon üssünden Incirlik'e sürekli bir şekilde askeri malzeme taşıdılar.

İncirlik hava üssünde, Suriye'ye yönelik F-16'larla başlatılan saldırı tatbikatına, Libya' nın bombalanmasında kullanılan ve İngiltere'deki NATO üssünden kaldırılan F-II'ler de katıldı. Bu manevralar kasım ayı boyunca çeşitli aralıklarla sürdürüldü. Bu arada Kıbrıs' ta bulunan Ingiliz üslerine çok sayıda SAS komandoları sevk edildi. Limasol açıklarında 4 savaş gemisinden oluşan bir Ingiliz deniz gücü, saldırı emrini beklerken, Akdeniz'deki Amerikan 6. Filosu, aynı şekilde savaşa hazır bir durumda bekletiliyor.

ABD ve İngiltere emperyalist yönetimlerince, bir yandan Suriye'ye yönelik iftira ve karalama kampanyası eşliğinde, saldırı hazırlıkları sürdürülürken, diğer yandan da, Türkiye'yi bu maceracı planlarının içine çok daha rahat çekebilmek için, CIA'nın kontrol ettiği Türk MİT'i ve yönlendirdiği gerici Türk basını vasıtasıyla, Suriye aleyhinde korkunç bir kamuoyu yaratılmaya çalışılıyor. Uzun bir süredir, kamuoyunu meşgul eden Suriye ve FKÖ'ne bağlanmaya çalışılan sabotaj, casusluk olayları, bu amaca hizmet etmek için yaratıldı.

CIA güdümlü propaganda kaynaklarınca yükseltilen Suriye karşıtı kampanyanın tozu dumanı arasında Milliyet gazetesi yazarı M. Ali Birand şöyle diyordu: **"Türk kamuoyu, Ortadoğu ateşine bulaşma yolundaki önerilere açık hale gelmiştir, ya da getirilmiştir."** (13 Kasım Milliyet)

ABD emperyalizminin Ortadoğu'ya yönelik planlarıyla uyum içinde hareket eden 12 Eylül rejimi, Irak Kürdistanı'na askeri saldırılar düzenlemekten, komşu ülkelere pervasızca tehditler savurmaktan hiç geri durmadı. Son zamanlarda emperyalist ve siyonist güçlerce Suriye'ye yönelik sürdürülen kampanya ve saldırı hazırlıklarında alınan yer de bunu gösteriyor.

Ne var ki, diktatörlük, böyle bir maceraya atılmanın yaratacağı sakınca ve tepkilerin de farkında olacak ki, son günlerde gerici Türk basınında, Suriye aleyhindeki kışkırtıcı açıklamaların vardırıldığı boyuttan, artık rahatsızlık duymaya başladığını Özal'ın ağzıyla açıklamak zorunda kalınıyor.

Kampanya neyi hedefliyor?

ABD ve Ingiliz emperyalizmi neden böyle bir fırtına yarattı? Kopartılan gürültünün, başlatılan kampanyanın amacı nedir?

Suriye yönetimini, terörizme arka çıkmakla suçlayan ABD, daha yakın geçmişte Israil'le birlikte, Lübnan ve Filistin halkına karşı katliamlara girişirken, bağımsız bir ülke olan Libya'nın sivil halkına bombalar yağdırırken, Nikaragua devrimine kin kusarak, devrimci Sandinist yönetime karşı, karşı-devrimci çapulcuları eğitip silahlandırarak, Nikaragua devrimini alçakça boğmaya çalışırken. Güney Afrika'da, ırkçı Botha diktatör lüğünü siyah derili özgürlük savaşçılarına karşı sinsice desteklerken, CIA kanalıyla ülkelerde satın aldığı generaller vasıtasıyla kanlı darbeler düzenlerken teröristliğini kanıtlayıp açıkça ilan etmiştir.

İrlanda halkının haklarını gasp eden, orada en ince biçimde devlet terörünü estiren, ırkçı Botha diktatörlüğünü açıkça desteklemekten çekinmeyen, ABD savaş uçaklarının, kendi ülkesinden kalkıp Libya'yı bombalamalarına izin veren ve ABD ile suç ortaklığı yapan Thatcher hükümeti hangi yüzle, Suriye yönetimini, terörizme arka çıkmakla suçlayabiliyor?

EL-Al uçağına konan bomba, komplodan başka bir şey değildi. Bu olay, Suriye'ye yönelik bir kampanya için tamamen bir bahane olarak kullanılıyor. Nitekim emperyalist tekellerin sözcüsü, Fransa Başbakanı, gerici Chirac bile bu olayın bir komplo olduğunu açıklamak zorunda kalıyor. Chirac, Washington Times gazetesinde çıkan bir açıklamasına göre; F.Almanya hükümet yöneticilerinin görüşlerinin de bu yönde olduğunu belirterek şöyle diyor, **"Hindawi komplosu, Suriye'yi sıkıştırmak ve Esat rejimini istikrarsızlığa sürüklemeyi hedefleyen bir provakasyondur. Olayın arkasında kimler vardı? Esat'a muhalif bazı Suriyelilerle beraber Israil gizli servisi MOSSAD. Böyle şeyler son derece karmaşıktır."**

Suriye aleyhinde yürütülen kampanyanın gerçek nedeni şudur: Başta ABD olmak üzere Batılı emperyalist güçler, Suriye yönetiminin, ABD'ye ve Batılı emperyalistlere karşı olan tutumunda, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle olan ilişkilerinden oldukça rahatsızlık duyuyorlar. Suriye'nin Ortadoğu'daki anti-emperyalist yönetimlerle dayanışma içinde olması, bölgedeki ulusal kurtuluş hareketlerine destek sağlaması, Arap ülkeleri arasında, Israil siyonizmine karşı en radikal tutum takınan bir ülke olması, ABD emperyalizminin hışmına uğraması için yeterli nedenlerdir.

ABD'ye göre Suriye'nin bu tutumu, onun terörist olarak ilan edilmesine ve bu ülkeye saldırı planları hazırlamasına yetiyor. Zaten ABD'ye göre, anti-emperyalist tüm ulusal kurtuluş hareketleri, bağımsız demokratik yönetimler, kısaca onun çıkarlarıyla uyuşmayan herkes teröristtir.

Amaç, Suriye aleyhinde bir kamuoyu yaratmak. Içerde Müslüman Kardeşler adlı, karşı-devrimci örgütü kışkırtarak, iç huzursuzluk yaratmak, yönetimi istikrarsızlığa sürüklemek, radikal ve anti-emperyalist tutumundan uzaklaştırmak, Filistin kurtuluş hareketine sağladığı desteği kesmeye, Israil'le işbirliği yapmaya zorlamaktır. Bölgedeki ulusal kurtuluş hareketlerine, gözdağı vermek, Sovyetler Birliği'nin bölgede gelişen etkinliğini kırmak ve bu arada dünya barışının korunması yönünde Sovyetler Birliği'nin dünya çapında girıştiği taarruz ve sağladığı destek, son olarak Reykjavik zirvesinde birkez daha somutlaşan ve tüm dünya halklarınca desteklenen önerilerinin yarattığı havayı dağıtmak, dikkatleri bundan uzaklaştırmak ve istedikleri yöne çekmektir.

6 yıldır devam eden Iran-Irak Savaşı, Saddam diktatörlüğünün ciddi bir biçimde sarsılmasına yol açarken, Irak Kürdistanı'nda Kürt ulusal demokratik güçleri arasında olumlu gelişmelerin yaşanması, bölgenin yurtsever Kürt güçlerinin etkinliğine girmesi, bu bölgede, bir Kürt yönetiminin kurulması yönünde güçlü belirtiler, 12 Eylül rejimi başta olmak üzere, emperyalist çevreleri tedirgin ediyor. Bunun için emperyalist çevreler tarafından çeşitli senaryolar hazırlandı. Bu arada faşist diktatörlük, Irak Kürdistanı'ndaki petrol bölgesini işgal planları eşliğinde kamuoyu oluşturmaya çalışıyor.

Barış güçlerinin tepkisi

Emperyalist çevrelerce Suriye aleyhinde başlatılan kampanya ve bir askeri saldırı tehlikesine karşı tepkiler sürerken, S.Birliği, Suriye'ye yönelik tehlikelere dikkat çekerek, bu konuda ABD'yi uyardı. FKÖ ve Libya lideri Kaddafi, Suriye'ye yönelik planlara karşı çıkarak, herhangi bir saldırıda, Suriye'nin yanında yer alacaklarını açıkladılar. Arap ülkeleri komünist ve işçi partileri de Suriye ile dayanışmalarını dile getirdiler. Ürdün, Suudi Arabistan, Suriye, Irak, Mısır ve Lübnan komünist partileriyle Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin, Beyrut'ta yayınlanan El-Nida gazetesinde çıkan ortak açıklamasında: **"Emperyalist ve siyonist güçlerin Suriye'ye karşı yürüttükleri kampanyayı, bütün bölge halklarının güvenliğine yönelik bir tehdit olarak niteliyor."** ve Suriye ile olan dayanışmayı artırmanın gereğine işaret ediliyor.

ABD'nin, gerek Libya'yı bombalamasında, gerekse Suriye'ye yönelik son gelişmelerde de görüldüğü gibi, topraklarımızdaki ABD ve NATO üsleri, bölge halkları, komşu ülkeler için birer tehdit ve fesat yuvasıdırlar. Halklarımızı emperyalist emelleri için bölge halklarıyla karşı karşıya getiren ABD emperyalizminin ve NATO'nun topraklarımızdaki bu savaş ocakları, bölge barışına yönelik ciddi birer tehlike oluşturuyorlar. Bu tehlikeye karşı çıkmak, barıştan yana ve yurdunu seven herkesin görevidir.

Emperyalist çevrelerin, Suriye'ye yönelik ve Ortadoğu barışını tehdit eden bu kampanyasına karşı, Türkiye'nin böyle bir maceraya katılmasına, topraklarımızdaki ABD ve NATO üslerinin komşularımıza karşı kullanılmasına karşı sesimizi daha çok yükseltelim.

Süleyman SELİM (TKEP)

BİRAZ CESARET GEREK...

Parlamentodaki muhalefet partileriyle faşist rejim arasındaki uzlaşma çabaları son günlerde oldukça yoğunlaştı. Faşizm, sistemin özüne dokunmayacak tavizler vererek ama parlamentodaki muhalefetin de buna karşılık rejimin sınırlarını aşmamasını isteyerek, bu doğrultuda uzlaşma adımları atıyor.

Evren-Özal yönetimi önemli oranda yıpranmıştır. Bu herkesin gördüğü bir gerçek. Yeni politik alternatifler gerekli. Faşizmin çabası, bu alternatiflerin uzlaşılabilecek alternatifler olmasını sağlamaktır. Kitleleri mevcut rejimin temel çerçevesiyle ters düşmeyen alternatiflere yöneltebilmektir.

Kasım ayının son günlerinde, kısa bir süre önce iktidara en ağır hücumları yönelten DYP'nin ve Demirel'in sesi duyulmuyor. Şu sıralar mecliste, eski siyasilere yasaklar getiren anayasanın 4. maddesinin kaldırılması için imza toplanıyor. Kısa süre önce de aynı konuda DYP Başkanı H.Cindoruk ile Evren arasında aynı konuda görüşmeler yapıldı. Demirel'e konan politika yasağı belki hemen kalkmayacak; ama DYP'nin ve Demirel'in mevcut rejimle olan sorununun esasını bu yasağın oluşturduğu, ne DYP'nin ve ne de Demirel'in bugünkü rejimin temelini oluşturan 1982 Anayasasına esasta karşı olmadıkları da bir kere daha ortaya çıkacak. Geçici 4. madde kalktıktan sonra bu kesimin Evren rejimiyle uzlaşmasında önemli bir pürüz kalmamış oluyor.

Benzer bir süreç değişik şekilde SHP'de de görülüyor. Işkenceler, yolsuzluklar, vb. gibi rejimin oldukça hassas olduğu konuları sürekli gündeme getiren milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılması talebine SHP içinden önemli bir tepki gelmedi. Denilebilir ki, bir kesim bu talebi üstü örtülü desteklemektedir de. Bu kesime göre partinin seçim yenilgisinin nedeni; çok silik muhalefet yapılması değil, partideki 'aşırılar'dır!

Rejimin sınırları içinde, ona onemlı oranda ters düşmeden muhalefet yapmak anlayışı yolsuzluklar ile ilgili SHP'nin hazırladığı son önergede kendini bir kere daha sergiledi. Eski Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya'nın yolsuzluklarının araştırılması için meclise verilen önergeden 12 Eylül'ü suçlayan ifadeler çıkartıldı. 12 Eylül rejimi altında büyük yolsuzluklar yaşandığını söyleyen bölüm çıkartılarak önerge sadece Tahsin Şahinkaya için verildi.

Oysa ki; Şahinkaya için açılacak soruşturma birkaç yıldan beri Cumhurbaşkanlığı Konseyi ve Evren tarafından engellenmekte ve hatta Milli Güvenlik Konseyi' nin o dönemdeki uygulamalarının sorgulanamayacağına ilişkin anayasa maddesi örnek gösterilmekteydi. Ancak yolsuzluk iddiaları artık örtbas edilemeyecek kadar açığa çıkınca "kişiler hakkında soruşturma açılabileceği" açıklaması yapıldı. Şahinkaya herhangi bir kişi değildir. Bir dönem tüm yetkileri en açık şekilde elinde toplamış olan 5 kişilik cuntanın bir üyesidir. Işkenceler, katliamlar, insan hakları ihlalleri gibi konular yanında daha geride kalan yolsuzluk konusunda bile tek başına sorumluluk taşıdığı düşünülemez.

Sözde muhalefet yaparken, eleştirirken bile 12 Eylül rejimini genelde aklamak demokrasi istemiyle bağdaşmaz. Demokrasi mevcut rejimle fazla ters düşmemeye dikkat edilerek, onun uzlaşma yöntemlerine itibar edilerek kazanılamaz.

Demokrasi kavgası faşizmle uzlaşma kabul etmeyen bir kavgadır. Kitlelere ve kendine güveni, faşizme karşı sınırsız bir nefreti içeren bir kavgadır. Demokrasiyi kazanmak için önce biraz cesaret gerekmektedir. Tüm demokrasi güçleriyle birlikte, faşizmin tehditlerine itibar etmeden mücadele etmek gerekmektedir.

Metal işçilerinin MESS'e karşı yığınsal yemek boykotu

Otomobil-İş sendikası ile metal işkolunun patronlar örgütü MESS arasında 117 işyerini kapsayan ve 30.000 işçi adına yürütülen toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlık aşamasında bulunuyor. İşçiler, 4 Kasım 1986'da toplu sözleşme görüşmelerinin sonuçlanmamasını, sürüncemede bırakılmasını protesto etmek için ülke çapında yemek boykotu yaptılar. Yemek boykotunun yanısıra, bir kısım işyerinde servislere binilmedi, bazı işyerlerinde de fazla mesaiye kalınmadı.

Yemek boykotu eylemi üzerine, polis, harekete geçerek terör estirdi. Gebze ve İzmit şube başkanlarını, yönetim kurulu üyelerini ve 18 işyeri temsilcisini gece evlerinden toplayarak gözaltına aldı. Otomobil-İş'in gözaltına alınan 26 yöneticisinden 2'si mahkemece yasadışı greve teşvik suçundan tutuklandı. Işçiler bu yöneticilerinin tutuklanmasını protesto etmek için yeniden yemek boykotuna başladılar.

Otomobil-İş Sendikası Genel Başkanı İlhan Dalkılıç gelişmeleri, "...olayların Türkiye'de demokrasinin, sendikal hakların çiğnendiğini ve özelde de sendikalarının nasıl baskı altında tutulmak istendiğini sergilediğini, işverenin talimatıyla hareket edildiğinin bir kez daha ortaya çıktığını..." gösterdi şeklinde değerlendirdi. MESS Genel Sekreteri ise, konuya ilişkin olarak "olayın tamamen kendileri dışında geliştiğini" söyledi.

Gerek işçilerin yemek boykotu, gerekse polisin ve tekellerin eyleme karşı birlikte sürdürdükleri saldırı, bazı gerçekleri bir kez daha açıkça gözler önüne serdi:

Birincisi, tekelci sermayenin, özellikle de en örgütlü kesimi olan MESS'in, grup toplu sözleşme silahını işçilere karşı nasıl amansızca kullandığıdır. Tekelci sermaye, hem binlerce işçi için aynı zamanda toplu sözleşme görüşmelerine başlayabilmekte, hem de işçilerin pazarlık etme gücünün en az olduğu koşullarda isteklerini ya bütünüyle kabule, ya da reddetmeye zorlamaktadır.

Bu durum, işçilerin birliğini, aynı işkolundaki sendikaların eylem birliğini zorunlu hale getirmektedir. Sendikaların eylem birliği sürecini geliştirmeden ve hızlandırmadan, tekelci sermayenin kendi istediği yönde başarıyla kullandığı grup toplu sözleşmeleri silahını etkisizleştirmeye olanak yoktur.

İşçilerin yemek boykotu eylemine başlamasının asıl nedeni de budur. Çünkü MESS, işçilerin en zayıf zamanını ve kendisi için en uygun koşulları beklemekte, bu yüzden de toplu sözleşme görüşmelerini keyiflerince uzatmaktadır. Otomobil-İş üyesi işçiler, tekelci sermayenin bu politikasını yemek boykotu yaparak protesto etmişlerdir. Yemek boykotunun yaygın olması ve işçilerin büyük çoğunluğunca benimsenmesi, anti-tekel eylem çizgisinin belirginleşmesine neden olmuştur. Rejimin ve MESS patronlarının telaş ve korkusu buradan kaynaklanmaktadır.

İkincisi, sendikal, sosyal ve ekonomik haklar savaşımının demokratik hareketle biraradа yürütülürse başarıya ulaşılacağının anlaşılmasıdır. Nitekim, mahkemece tutuklanan 2 sendikacının, bir gün sonra serbest bırakılması, eylemin, ülke demokratik kamuoyunda gördüğü ilgi ve destekle açıklanabilir.

Üçüncüsü, eyleme katıldığı için baskı altına alınan, tutuklanan işçi liderleri ve sendika yöneticilerine sahip çıkmada, kararlılığın, taşıdığı büyük önemdir. Otomobil-İş Sendikası üyeleri ve yönetimi, eylemden dolayı "suçlanan" sınıf kardeşlerine, yeniden yemek boykotu yaparak, kamuoyunu duyarlı hale getirerek destek vermişlerdir. Onlara açıkça ve yüreklice sahip çıkmışlardır.

Dördüncüsü, rejimin ve tekellerin amansız saldırıları altında eylem yapmanın somut olara olanaklı olduğu gösterildi. Otomobil-İş Sendikası üyelerinin başlattığı yemek boykotunun hemen sonrasında, SEKA işçilerinin de aynı nedenle (toplu sözleşme görüşmelerinin uzaması) yemek boykotu yapmaları, bunun somut örneğidir.

Beşincisi, yemek boykotu, Evren-Özal diktatörlüğünün, iç yüzünü biraz daha açığa çıkarmıştır. 12 Eylül sonrası yasalara göre dahi "yasal olan yemek yememek "suç" olarak gösterilmiş, tekellerin talimatı üzerine valiler, emniyet müdürleri, polisler işçilerin üzerine sürülmüştür.

Bütün bunlar, sendikların önüne, yapılarında yenileşmeye gitme, savaşkan konumlara geçme ödevini koyuyor. Sendikalar, tekelci sermayenin karşısında aciz olmadıklarını göstermedikçe, varlıklarına ve özgürlüklerine yönelen saldırıları geriletemeyecekler, püskürtemeyeceklerdir.

Yüksek öğrenim gençliğinin kararlı mücadelesi sürüyor

Üniversite öğrencilerinin, yeni öğrenim yılının açılmasıyla birlikte başlayan protesto ve hak arama eylemleri yeni biçimlerle Kasım ayında da sürdü. Okuldan atılan arkadaşlarının intihar etmesi üzerine bin kişilik bir gösteriyle direnişe geçen Marmara Üniversitesi öğrencilerinin eyleminin ardından, İzmir ve İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüş, açlık grevi ve basın toplantısıyla, öğrenciler YÖK'ü protesto eylemlerini sürdürdüler.

3 Kasım günü Ege ve 9 Eylül Üniversitelerinden 12 öğrenci derneği yöneticisinden oluşan bir grup öğrenci velileriyle birlikte Ankara'ya doğru yürüyüşe geçtiler. Bunu, 4 Kasım'da İstanbul'daki öğrenci dernekleri temsilcilierinden oluşan bir grubun, İstanbul'dan yürüyüşü izledi. Eskişehir'de birleşen yürüyüş grupları, burada yaptıkları ortak açıklamada eylemnin amacını şöyle duyurdular: **"Yürüyüşümüzün amacı, atılan arkadaşlarımızın geri dönmesini, atılmaların hukuksal zeminini oluşturan YÖK yasasının 44. maddesinin değiştirilmesini, eğitimi ticaret haline getiren paralı öğretim uygulamasına son verilmesini ve öğrenci gençliğin en yaşamsal gereksinimlerini karşılamaktan aciz olan kredilerin, beslenme, barınma ve kitap giderlerini karşılayacak düzeye çıkarılmasıdır. Sözünü ettiğimiz istekler yüksek öğretim sorunlarının çok az bir bölümünü oluşturmaktadır. Gerçek çözüm özerk, demokratik üniversitedir; bu da, ancak demokrasinin tam olarak işlemesiyle olanaklıdır."**

Daha sonra Ankara'ya ulaşan gençler, ÖDTÜ önünde 600 Ankaralı öğrenci tarafından karşılandı. Bu arada polis öğrencilerin birlikte yürüyüşünü engelleyerek 200 öğrenciyi göz altına aldı. 30 dernek yöneticisi ise, üniversite gençliğinin sorunlarını ve istemlerini içeren 12 bin imzalı dilekçeyi meclise ilettiler. Dernek temsilcileri yaptıkları basın toplantısında da polisin baskılarını protesto ederek, göz altına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını istediler.

Gözaltına alınan öğrencilerin bir bölümünün serbest bırakılmaması üzerine, Ankara'ya yürüyen İzmir ve İstanbullu öğrencileri desteklemek amacıyla İstanbul'daki çeşitli fakülte ve yüksek okullardan öğrenciler açlık grevine başladılar. Öğrenciler istemlerini, **"Vizelere hayır, öğrenci kıyımına son"**, **"paralı eğitime hayır, eğitimde fırsat eşitliği"** ve **"bilimsel, özerk, demokratik üniversite"** biçiminde dile getirdiler. İstanbul'daki öğrencilerin direnişini Ankara, İzmir, Bolu, Uşak ve diğer illerdeki fakülte ve yüksek okul öğrencilerinin açlık grevi izledi.

Açlık grevi yapan öğrencileri, SHP'li yöneticiler, Öğrenim Üyeleri Derneği, İstanbul Tabib Odası, Mülkiyeliler Birliği, AFSAD yönetici ve üyelerinin yanısıra Bilgesu Erenus, Nazlı Eray, Işık Yenersu, Selda, Ahmet Kaya gibi yazar ve sanatçılar da çeşitli biçimlerde desteklediler. Grevci öğrencileri ziyaret eden öğrenci velileri ve öğrenciler desteklerini belirttiler. Eylemler, Çukurova Üniversitesi öğrencilerinin imza kampanyası ve Gaziantep Mühendislik Fakültesi öğrencilerinin yemek boykotuyla sürerken, polisin geniş çaplı baskısıyla da karşılaştı. M.Ü Basın Yayın Okulu Derneği kapatıldı, açlık grevi yapan öğrencilerin bir bölümü gözaltına alındı. Öğrenciler İstanbul ve Ankara'da sabahlara kadar polislerce sokaklarda takip edildiler. Öğrenciler bir süre sonra açlık grevine son verdiler.

Gelişmeler üzerine YÖK Başkanı Doğramacı, **"Her vatandaş yürüyebilir"** derken, M.E.B Emiroğlu, **"Biz bu filmi çok gördük"**, Içişleri Bakanı Akbulut, **"12 Eylül öncesi unutulmasın, bugün bazı maksatlı gruplar hükümeti zayıflatmak, rejimi sarsmak ve rejime olan güveni kaldırmak istiyorlar."** biçimindeki tepkilerini dile getirdiler.

Oysa ki öğrenciler en haklı istemleri için direniyorlar. Öğrenimi sınavlara indirgeyen YÖK'e karşı çıkıyorlar. Doğramacı, **"Değiştirilmesini istedikleri madde kendi lehlerinedir"** diyor. Doğramacı'nın öğrencilerin 'lehlerine' dediği, 70 günde 45 sınava girmek 25 gün öğrenim yapmaktır. Öğrenim üyelerinin sınav kağıdı okuyan makinalara dönüşmesi, hiç bir bilimsel çalışma yapamaması demektir. Üniversiteden her yıl 40 bin öğrencinin atılması demektir. Şimdi öğrenim harçlarını denkleştiremeyen öğrenciler sınav salonlarından dışarıya atılıyorlar. Öğrenimi ticarete indirgeyen paralı eğitime, öğrenciler haklı olarak karşı çıkıyorlar. Kredi, yurt, kitap sorunlarının çözümünü istiyorlar. **"Arkadaşlarımız böbreklerini satışa çıkarmak zorunda kalmasın"** diyorlar, üniversite ve yurtlarda baskıya son verilsin, uzaklaştırılan öğretim üyeleri üniversitelere geri dönsün, yasal örgütlenmelerinin önündeki engellemeler kaldırılsın istiyorlar.

Yüksek öğrenim gençliği bu uğurda yürüttüğü mücadelede **"Hak verilmez alınır"** diyor. Baskı ve teröre karşın yükselttiği istemlerini demokrasi istemiyle birleştiriyor. Gençliğin bu mücadelesi, toplumun diğer kesimlerinden yükselen hoşnutsuzluğun ve eylemliliğin yükselmesiyle birlikte gelişiyor. Şimdi gençliğin haklı mücadelesinin gördüğü destek her zamankinden daha fazladır. Gençlerin kararlı direnişlerine öğretim üyeleri, öğrenci velileri, aydınlar, sendikacılar ve çeşitli partiler destek veriyor. Bu durumda gençlik kazanımlarını daha da artırabilir.

Ancak diktatörlüğün ve YÖK'ün saldırıları artarak sürmektedir. Doğramacı, **"İntihar eden öğrenci normal değildi, benim eğitim sistemim iyidir"** diyor. Polis yürüyüşçü öğrencileri makinalı tüfeklerle, helikopterle izliyor, tek tek fotoğraflarını çekiyor, derneklere dinleme aleti yerleştiriyor. Gözaltına alınan öğrenciler işkenceden geçiriliyor, **"gizli örgüt"** üyesi olmakla suçlanıyor. Göz altına alınıp polis adına ajanlık yapması istenen grevci ÖDTÜ öğrencisi şöyle diyor: **"Öğrenci derneklerinde alınan kararları, yurttaki gelişmeleri bildirmem karşılığında, okul bitirmemi ve yurttan atılmamamı garanti edeceklerini söylediler. Reddettim. Şimdi tehdit altındayım."** Yine öğrencilerin açlık grevlerini ziyaret edenler tehdid edilmekte, kimi öğrenci dernekleri keyfi biçimde kapatılmakta, açlık grevine katılan öğrenciler yurtlarından atılmaktadır.

Bu aşamada kazanımların korunması, saldırıların püskürtülmesi, yeni daha güçlü çıkışların örgütlenebilmesi öğrenci yığınlarının aktif ve yığınsal desteğini gerekli kılıyor. Saldırılara karşı birliği korumak, yeni güçleri harekete katmak, daha geniş güçlerin desteğini almak ve gençlik hareketinin çevresindeki dayanışmayı genişletmek; yeni mücadelelerin koşullarını hazırlayacaktır. Kazanımlardan geri adım atmamanın, saldırılar karşısında geri çekilmemenin doğru mücadele çizgisi de budur.

A.REŞİT (TKSP)

ORTADOĞU'YA YÖNELİK EMPERYALİST KOMPLOLAR VE "NATO'NUN YUMUŞAK KARNI" TEORİSİ

Son birkaç ayda emperyalist güçler Ortadoğu'ya yönelik olarak yeniden atağa geçtiler. Soğuk savaş propagandası hız kazandı ve emperyalist güçlerin saldırgan nitelikte yeni eylem hazırlıkları gündemde. Onlar, bu işte Türkiye'ye de önemli bir rol veriyorlar ve Türkiye'deki işbirlikçi, militarist çevrelerin onlara aktif destek verdiği görülüyor.

Bir dizi senaryo peşpeşe ya da yanyana sergileniyor. Bunlardan biri Irak-İran arasındaki savaşın gelişmesine paralel olarak gündeme getirildi. **"Türkiye'nin Musul ve Kerkük üzerindeki tarihi hakları"** konusu iç ve dış basında ansızın tazelendi ve Türk ordusunun bölgeye müdahale edebileceği ileri sürüldü. Bunu, Suriye'nin terörist eylemlerin arkasında olduğu biçimindeki kampanya izledi. ABD ve İngiltere Suriye'yi **"cezalandırmak"** için açıkça hazırlıklara girişirken, bu işe Türkiye'yi de katmak için yoğun çaba içine girdiler. Aynı günlerde, Suriye'yi terörist eylemlerin arkasında göstermeye yönelik paralel bir kampanya Türk basınında sergilendi. Sözde bir casus ve sabotaj şebekesi ortaya çıkarıldı; bunun, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye temsilcisi Ebu Firaz tarafından yönlendirildiği ileri sürüldü. Kürdistan Demokratik Partisi ile, İslami Cihad örgütüyle, Ebu Nidal'la bağlar kuruldu ve arka plana da Suriye yerleştirildi.

Yine, İstanbul'da kasım ayı içinde yapılan NATO toplantısına rastlayan günlerde, bütün bunların yanı sıra, **"Doğu Anadolu"**nun, yani Türkiye Kürdistanı'nın stratejik önemine dair, son yıllarda zaman zaman ileri sürülen tezler bir kez daha ısıtıldı, yaygın bir şekilde propagandası yapıldı. **"Doğu Anadolu NATO'nun yumuşak karnı"** idi. Sovyetlerle sınır olan bu bölgede **"Varşova paktı konvansiyonel silahlar ve asker sayısı bakımından bire iki üstün durumda"** idi. Sovyetler, **"Ortadoğu petrollerini ele geçirmek için bu bölgeden harekete geçecek"**lerdi... Bu nedenle de bölgede NATO'yu güçlendirmek gerekiyordu..

İlk bakışta birbirinden kopuk gibi görünen bu senaryoların tam bir bağlantı içinde ve aynı amaçlara yönelik oldukları açıktır. Emperyalizm, bölgede ilerici yönde gelişmeleri önlemek ve güç dengesini kendinden yana çevirmek için genel bir saldırıya geçmiştir.

ABD emperyalizmi ve yandaşları, bir yandan İran'ı, hatta Suriye'yi kendilerinden yana bir çizgiye çekmek için el altından yoğun çaba gösterirken (örneğin İran'a iki yıla yakın süredir el altından gönderilen ABD silahları), diğer yandan bu iki ülkeyi açık saldırı ve tehditle yıldırmak ve isteklerine boyun eğdirmek istiyorlar. Havuç ve sopa politikasını birlikte izliyorlar.

Diğer yandan FKÖ'nün defterini dürmek, Filistin halkını kendi çözümlerine boyun eğdirmek ve gelişen Kürt ulusal hareketini ezmek için çaba gösteriyorlar.

Bu işte Türkiye'ye verdikleri rol ve Türkiye açısından ulaşmak istedikleri sonuçlar ise bellidir: Sömürgeci rejim zaten Kürt ulusal hareketinin gedikli düşmanıdır ve bölgede ilerici yöndeki gelişmelerden tedirgindir. Ama bu durum, onu, İran ve Irak Kürdistanı'na karşı giriştiği sınırlı saldırı denemelerinin dışında, daha geniş çaplı bir saldırıya yöneltmeye, Israil'le geniş çaplı bir işbirliğine yetmiyor. Ayrıca Türkiye Pershing ve Cruisse füzelerini kendi topraklarına yerleştirmekte, **"Amerikanın Sesi"**, **"Özgürlük Radyosu"** gibi yayınların Türkiye üzerinden yapılmasını izin vermekte çekingenlik gösteriyor. Işte sözkonusu senaryolar, Türkiye'nin bu çekingenliğini kırmak ve onu olayların içine tam istim çekmek içindir.

ABD emperyalizmi, Libya'ya saldırmak için, nasıl yalan haberlere dayalı bir kampanya açtıysa, şimdi de, ABD ve yandaşları, Ortadoğu'ya yönelik planlarını hayata geçirmek için öylesine, yalana, komploya dayalı kampanyalar açmışlardır. Bununla dünya ve Türkiye kamuoyunu etkilemek, saldırıya elverişli psikolojik bir ortam oluşturmak istiyorlar. Türk burjuva basının ise, Özal gibi bir işbirlikçiyi bile rahatsız edecek ve **"başkalarına alet oluyorsunuz"** dedirtecek derecede bu işe gönüllü ve etkin biçimde sarılması ise ilginçtir. Şu açıkça görülüyor: ABD emperyalizmi, CIA, Türk basına, MIT'e güçlü biçimde sızmıştır, ona dilediğince yön vermektedir. Öyle ki, Ozal'ınki gibi işbirlikçi hükümetler bile sırasında devre dışı kalabiliyor.

Türkiye açısından varılmak istenen sonuçlar açıktır: Türkiye'yi tam bir ikinci İsrail haline getirmek. Onu Filistin halkına ve komşu halklara karşı kullanmak. ABD çevik güclerini Türkiye Kürdistanı'na yerleştirmek. Pershing ve Cruise füzelerinin yerleştirilmesi, Amerikan radyolarının Türkiye üzerinde yayını ve emperyalizmin öteki aşırı isteklerinin kabulu için uygun bir ortam hazırlamak. Türkiye'yi daha bir silahlanmaya itmek. Türkiye Kürdistanı'nı daha donatımlı bir üs haline getirmek.

Türkiye ve Kürdistan'ın tüm ilerici, barışsever, yurtsever insanları ülkelerinin üzerinde oynanan bu iğrenç oyunu iyi görmelidirler. Emperyalist güçler, siyonistler, Türkiye emperyalizm ajanları, işbirlikçiler bu senaryoyu tam bir uyum içinde oynuyorlar. Onu boşa çıkarmak için ise bölgedeki ilerici güçlerin en geniş uyumunu, dayanışmasını sağlamak gerekiyor.

M.Salih ERDEM (TİP)

12 EYLÜL VE RÜŞVETÇİLİK

Gün geçmiyor ki, yeni bir rüşvet olayı ortaya çıkmasın. Yeni hayali ihracat vurgunları, milyarlarla ifade edilen yolsuzluklar duyulmasın.

İsimleri 12 Eylül rejimiyle özdeşleşmiş Amerikancı generallerin, işbirlikçi holdinglerle içli dışlı olmuş büyük bürokratların doğrudan içinde oldukları rüşvetçilik, kamuoyunda üzerinde çok konuşulan, tartışılan konulardan birisi olmaya devam ediyor. Rüşvet ile 12 Eylül, toplumda aynı çağrışımı yapıyor. Şimdilerde rüşvetçiliğe karşı çıkmak, Evren-Özal diktatörlüğünün yönetici çevreleriyle karşı karşıya gelmekle eş anlamı taşıyor. Rüşvetçilik artık kapitalist çürümüşlüğün zaman zaman görülebilen rastlantısal olayları olmaktan çıkarılmış, 12 Eylül ile birlikte bilinçli, sistemli ve planlı bir uygulamaya dönüştürülmüştür.

Gerçekten de, diktatörlük, daha başından itibaren hempalarını, hükümetlerini ve özellikle de ordunun tepesindekileri kendine sıkıca bağlamak ve oluşturduğu yeni nitelikteki devlet organlarını tam bir denetim altında tutmak için rüşvetçiliği bilinçli ve sistemli olarak teşvik edip geliştirdi, adeta yasalaştırdı.

12 Eylül ile birlikte sistemli hale getirilip geliştirilen ve teşvik edilen rüşvetçilik, diğer yandan emperyalist tekellerin ve özellikle Amerikan askeri ve sanayi komplekslerin Türkiye'yi keyiflerince at oynattıkları bir alan haline getirmek için dağıttıkları rüşvetle bir arada yürütüldü. Uluslararası silah tekelleri rüşvetten en büyük payları, rejimin en inatçı ve baskıcı elemanları olan Amerikancı generallere ve ordu üst kademe yetkililerine sundular.

Bir zamanlar ağızlarından çıkan her söze anayasa değerinde bakılan, emir subaylarına telefon ettirerek gazeteler kapattıran, zorbalık yapmakta ölçü ve sınır tanımayanlardan birisinin, cunta üyesi Amerikancı Tahsin Şahinkaya'nın açığa çıkarılan rüşvet olayı, bu gerçeklerin çarpıcı ve somut bir ifadesi oldu. Evren-Özal diktatörlüğü, Şahinkaya olayının üzerini kapatmak için, elden gelen her çabayı gösterdi. Bir taraftan açık bir tartışmanın yapılmasının, gerçek sorunların özgür bir biçimde irdelenmesinin yolunu tıkadı, aba altında sopa gösterdi.

Diğer taraftan da, ipliği iyice pazara çıkmış Şahinkaya olayının bugünkü parlamentoda araştırılmasına dahi izin verilemeyeceği açıklık kazandı. Pertev Aşçıoğlu, ANAP adına yaptığı konuşmada, **"...en çok iddiaların yoğunlaştığı kişilerden biri Şahinkaya ise, başkaları da vardır. Kimlerdir bu başkaları?.. Şahinkaya misal olarak alınmıştır. Esas maksat ve gaye, 12 Eylül sonrası dönemi, böyle dönemlerin yolsuzluk iddialarıyla geçtiği bir dönem olarak göstermektir... 12 Eylül'den sonraki dönemin sahip ve sorumlularına millet şükran borçludur..."** dedi. Şahinkaya hakkında verilen **"meclis araştırması"** önergesi, işte bu gerekçeyle ve ANAP oylarıyla reddedildi.

Bütün bunlar, rüşvet gibi toplumun yüzkızartıcı saydığı bir suçtan dolayı bile olsa, cuntacı generallerden hesap sorulmasının önünün nasıl kesilmeye çalışıldığını göstermektedir. Bu durumda, rüşvetçilikle savaşım ve 12 Eylül' cülerle hesaplaşma, yerini diktatörlüğü hizaya getirme, onu uzlaşmaya razı etmeye bırakamaz. Böyle bir tutumun Evren-Özal diktatörlüğünün sıkıştığı her alanda burjuva muhalefetin bir bölümüyle uzlaşmak için sürekli yedeğinde tuttuğu hesaplarıyla üstüste çakışacağı açıktır. 12 Eylül'ün rüşvetçilik politikasının diktatörlüğün elinde, bir yandan egemenliğini korumak ve sağlamlaştırmak için işe yarayacak uygun kuklaları bulmasında bir araç görevi gördüğü, diğer yandan da 12 Eylül'cülerle işbirlikçi tekellerin gizli ilişkiler içinde olduğu alanlardan birini oluşturduğu gözden uzak tutulmamalıdır.

Ama rüşvetçilik, diktatörlükten hesap sorulacak tek alan da değildir. Bu nedenle, 12 Eylül'den bu yana yapılan her işin, işlenen her cinayetin, işkencelerin, tutuklamaların; rüşvetçiliğin, yolsuzlukların bütün sorumlularından mutlaka hesap sorulmalıdır. Bu hedef en öne çıkarılmalıdır. Hesaplaşmanın doğrultusu ve tartışmalar bu ana hedefe bağlanarak sürdürülmelidir.

REJİMİN SUÇLARI AÇIĞA ÇIKIYOR: "Kayıplar" listesi

Faşist diktatörlüklerin hüküm sürdüğü tüm ülkelerde anaların, babaların, eşlerin, çocukların, kardeşlerin kanayan ortak bir yarası da, nerede olduklarını, ne olduklarını bilmedikleri yakınlarıdır, uzayıp giden "kayıplar" listesidir. Faşist Evren-Özal rejiminin de bu alanda bezerlerinden aşağı kalır yanı yok. Çürüyen rejimin iğrenç kokularıyla birlikte gerçekler de kanıtlarıyla ve tanıklarıyla birlikte iyice açığa çıkıyor.

Geçtiğimiz ay içinde SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar, "Kayıplar Dosyası" adını verdiği araştırmasını Meclis'e getirdi. Sağlar, basına yaptığı açıklamada, dosyada adı geçen 253 kişilik listeyi basından ve sıkıyönetim mahkemelerinin dava tutanaklarından derlediğini, bu kişilerin pek çoğundan gözaltına alındıktan sonra bir daha haber alınmadığını belirterek, "Biz, şimdi devletten işkenceciler hakkında ne gibi işlemler yapıldığını ve kayıp kişilerin akibetini öğrenmek istiyoruz" dedi.

Gerçekler ise, sınırlı bir biçimde dile getirilenden kat be kat daha korkunç. Gözaltına alındıktan sonra kendilerinden hiçbir haber alınamıyanların yalnız basına yansımış olanları bile 800'ü geçiyor. Tüm bunlara "çatışmada vuruldu" süsü verilen, sokaklarda ve dağlarda kurşunlananlar ve işkencede katledilenler de eklenince, vahşetin asıl boyutu o zaman ortaya çıkıyor.

Üstelik tüm bunlar fazla gizlenmeye bile gerek duyulmadan yapıldı. Katillerin, işkencecilerin, elebaşların yaptıkları açıklamalar bunların kanıtlarıdır. "İşkence yoktur", "kendini pencereden attı", "eceliyle öldü" vb gibi..Hani nerdeyse "bu insanlar 'intihar' için, 'pencereden atlamak için' 12 Eylül'ün yapılmasını bekliyorlarmış diye düşünesi geliyor insanın!... Rejimin sözcüleri işi öylesine pervasızlığa vardırmışlar ki, "kayıp" yakınlarının yetkili makamlara yaptıkları başvurulara ya hiç cevap vermiyorlar, ya da alay edercesine cevap veriyorlar.

Öte yandan rejimin diğer bir bayatlamış savunma aracı da, "bu tür iddialarla vatan hainleri ve bölücüler devleti işlemez hale getirmek istiyorlar" demagojisidir. Peki ama kamuoyuna sunulan bu listeler neyin nesidir? Hem bu listeler sizin Meclisinizde sunuluyor. Yoksa şu tehlikeli "vatan hainleri ve bölücüler" Meclis'e kadar sızmışlar da diktatörlük rejiminin kül yutmaz yöneticilerinin haberi mi yok!.. Belli ki zalimlerin söyledikleri bu yalanlarda kendileri gibi bayağı ucuz.

Açık olan şu ki, bu zalim çete, yüzlerce insanın katledilmesinin baş sorumlusudur. Toplumumuzun kanayan bu yarasına bir son vermek, insanım diyen herkesin en başta gelen görevlerinden biri olmalıdır. Bu da, zulüm çarkına karşı çıkmakla; işkence çarkından geçirilenlerle , politik tutuklular. "kayıplarlar" ve onların yakınlarıyla dayanışma içinde olmayla, sesimizi birlikte yükseltmekle olanaklıdır.

ÖZAL'A GELEN MEKTUPLAR

ABD'li 40 Kongre üyesi Başbakan Özal'a mektup göndererek; Barış Derneği ve DİSK davalarının durdurulmasını istediler.

Barış Derneği ve DİSK davasıyla ilgili olarak çeşitli uluslararası kuruluşlardan bugüne kadar o kadar çok talep gelmiş; bu davaların durdurulması ve yargılananların kayıtsız şartsız aklanması o kadar çok istenmiştir ki; bu davaların sadece varlığının bile bu ülkede demokrasi olmadığının kanıtını oluşturduğunun yeniden üzerinde durmayacağız. Son başvuru "komünizmle", "gizli örgütlerle" ve "anarşi" ile hiçbir ilişkisi bulunmadığı kesinlikle belli olan ABD'li Kongre üyelerinden gelmiştir. ABD aynı zamanda "en yakın müttefikimiz" olduğundan, Kongre üyelerinin dış mihrakların kışkırtmalarına kapılmış olmaları da düşünülemez. Belki de bu başvuru karşısında bilinen iddialarını yineleyemeyeceğini düşünen Özal; insan hakları konusundaki ciddiyetini daha açık sergilemeyi uygun bulmuştur.

40 Kongre üyesinin mektubu üzerine şöyle demiştir Özal:

"Bana yüzlerce mektup geliyor. Çoğu işte o meşher Af Örgütü, mensuplarından gelir. Bazılarına cevap veririz, bazılarına vermeyiz, hiç önemli değildir. Çünkü biz de aynı şekilde talepleri başkasına yapıyoruz."

"Böyle başvurular çok olur ama biz bildiğimizi okuruz. "Başbakanın Türkiye'deki mahkemelerle, işkencelerle, insan hakları ihlalleriyle ilgili olarak tutumu budur.

Faşizme göre haksız yargılama ve ceza vermeler, işkenceler, insan haklarının kısıtlanması, çağdışı baskılar hakkında şikayetlerde bulunmak; çağdaş, demokratik bir toplum istemek ciddi değildir. Çünkü faşizmin böylesi taleplerle ilişkisi yoktur. Bu durum faşizmin doğasına da uygundur. Uygun olmayan, insan haklarını, demokrasiyi böylesine ciddiye almayanların ülkeye demokrasi getirmenin şampiyonları olarak kendilerini göstermeye çalışmalarıdır

Barış Derneği ve DİSK davaları şu anda ülkede demokrasi olmadığının en fazla göze batan kanıtları arasında bulunmaktadır. Evren-Özal yönetiminin bu konuda geri adım atması onları daha fazla sıkıştıracaktır. Geri adım atmaları ise; idamları, başka politik davaları, işkenceleri, Kürt ulusuna yapılan baskıları, demokratik hakların yok edilmesini daha bir şiddetle gündeme getirecektir.

Faşizm sıkışmaktadır. Bir başvuru nedeniyle bile demokrasi düşmanlığını sergilemek gereğini duymaktadır. Bu durum artan acizliğin, olayları eskisi kadar kontrol edememenin ürünüdür. Demokrasi güçleri çabalarını yoğunlaştırdıkları oranda faşizmin maskesi iyice düşecektir.

Yükseltilen talepler asgari insan haklarıdır

Cezaevlerinde açlık grevi

Bartın Cezaevi'ndeki açlık grevinden sonra Mersin Cezaevi'ndeki ilerici tutuklu ve hükümlüler de açlık grevine başladılar. Açlık grevinin amaçları; idam cazasının kaldırılması, koşulsuz bir genel af cezaevlerindeki insanlık dışı baskılara son verilmesidir.

Bu talepler Türkiye ve T.Kürdistan' ındaki milyonlarca kişinin paylaştığı taleplerdir. Bu talepler asgari insan haklarıdır. Ülkemizin koşulları öylesinedir ki; bu en temel insan hakları için bile her yerde zorlu bir kavga gerekmektedir. Cezaevleri insanlık dışı uygulamaların en yoğun olarak görüldüğü ve bunlara karşı mücadelenin en ağır koşullarda yürütüldüğü yerlerdir.

Poliste işkence altında ifade vermek, ardından cezaevine girişten başlayarak başta dayak olmak üzere birçok işkenceye maruz kalmak, en doğal ihtiyaçlarından yoksun bırakılmak; mahkemelerde işkence altında alınan ifadelerin geçerli kabul edilmesi, savunma hakkının yok edilmesi ve bunun sonucu olarak verilen idam da dahil olmak üzere ağır cezalar... Çeşitli hapis cezalarına mahkum edilenlerin ek olarak infazlarının da yakılması...

Evren-Özal yönetiminin bu uygulamalarla ulaşmak istediği amaç açıktır: Ya idam etmek, idam edemediklerini de hapishanelerde katletmek veya sağlığını bir daha düzelmeyecek şekilde bozmak. Kısacası yavaş yavaş yoketmek...

Bu uygulamalar diğer tüm cezaevlerinde olduğu gibi Mersin'de de uygulanıyor. Keyfi hücre cezası, işkence, ziyaret yasağı, sağlık hizmetinin bulunmaması, içeriye keyfi olarak gazete-kitap alınmaması... Bu uygulamaların sonucu olarak geçen yıl bir ilerici tutuklu, Kazım Çakır, cezaevinde ölmüştü.

Cezaevlerindeki ilerici tutuklu ve hükümlüleri ile yakınlarının istemleri aynı zamanda faşizme karşı olan, insan haklarına asgari düzeyde saygıyı isteyen herkesin istemleridir. Bu istekleri kamuoyuna duyurmak, desteklemek, faşizmin cezaevlerindeki uygulamalarını teşhir etmek insanlık görevidir.

12 Eylül'ün karanlığında rüşvetçilik ve yolsuzluk

TBMM'ne eski Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya'nın yolsuzluklarının araştırılmasıyla ilgili olarak verilen önerge, başta ANAP milletvekillerinin oylarıyla reddedildi.

Tahsin Şahinkaya, Hava Kuvvetleri Komutanı ve Milli Güvenlik Konseyi'nin beş üyesinden biri iken; hava kuvvetlerine uçak alımında büyük çapta yolsuzluk yaptığı iddiasıyla suçlanmakta idi.

Şahinkaya hakkındaki bu iddialar yeni değil. Birkaç yıl önce iddialar ilk kez ortaya atıldığında Evren'in tepkisiyle karşılaşmış ve Evren bu iddiaları ileri sürenlerin **"dış mihraklardan beslenen", "vatan ve millet düşmanı", "anarşi ve terör özlemi içinde olan"** kişiler olduklarını iddia etmişti. Ne var ki, Şahinkaya'nın çaldığı minare kılıfa sığacak gibi değildi. Yolsuzluk iddiaları güçlenerek sürdü. Aradan bir süre geçtikten sonra Şahinkaya malvarlığını açıkladı. Ama bu açıklama, kamuoyunu tatmin etmedi. Şahinkaya'nın gerçek malvarlığını gizlediği düşüncesi egemendi.

Sonunda Şahinkaya hakkında meclis araştırması açılması için bir önerge hazırlandı. Daha sonra önerge yumuşatıldı ve 12 Eylül döneminin karanlık milyarlarını, yönetimde bulunanların yaygın yolsuzluklarına değinen bölüm çıkartılarak, sadece Şahinkaya hedef alındı.

Buna rağmen, böylesi bir önergenin **"12 Eylül yönetimi hedef aldığı"** ve MGK'nın ülkeyi hiçbir kurum tarafından denetlenmeden iste. diği gibi yönettiği dönem hakkında yoğun yolsuzluk iddialarını gündeme getirdiği, **"anarşik ortama geri dönülmek istendiği"** gerekçeleriyle reddedildi.

Ülkemizde 12 Eylül'ün karanlığının en yoğun olduğu dönemler; rüşvetçiliğin, yolsuzluğun, vurgunculuğun ve haksız kazançların da en yaygın olduğu dönemdir. Sözkonusu dönemde başta MGK üyeleri, onların yakın çevresi olmak üzere tüm yönetim kademesi kesesini alabildiğine doldurmuştur. Bu dönem tekellerin, büyük toprak sahiplerinin, cuntacıların ve onlarla işbirliğine giren kişilerin şu veya bu şekilde aşırı kazanç sağladıkları ve bu kazancı sağlamada da her yola başvurdukları bir dönemdir. Faşizmin baskısının en ağır olduğu bu dönemlerde ses çıkarmak, hesap sormaya kalkmak bile ağır bir suç idi.

İşkenceler, katliamlar, insanlık dışı uygulamalar; karanlık milyarlarla birlikte büyümüştür 12 Eylül döneminde. 12 Eylül yöneticilerinin birden kabaran karanlık servetlerinin araştırılması; 12 Eylül'ün en karanlık dönemlerinin de araştırılması demektir. Evren-Özal faşizmi bu araştırmayı şimdilik gittikçe daha çok zorlanarak engelleyebilirseler de; vatan-millet edebiyatı, ülkeyi korumak ve kollamak demagojisi altında keselerini nasıl doldurdukları bir gün kaçınılmaz olarak açıklanacaktır.

İHRAÇ EDİLEN "GÜRÜLTÜ" DEĞİL, YENİ BİR "ÜS"TÜR

Konya'nın 9 km yakınındaki Karapınar'da bir üs kuruluyor. "Hava Taktik Av Silahları Eğitim Merkezi" adıyla kurulacak olan üsden kalkan savaş uçakları Konya ovası üzerinde gerçek mermi ve roketlerle uçuş denemeleri yapacaklar.

Geçtiğimiz yıl, NATO sonbahar toplantıları sırasında Savunma Bakanı Yavuztürk ile Federal Alman Savunma Bakanı Wörner'in Konya'da savaş uçakları pilotlarının "eğitimi" için bir üs kurulması konusunda anlaştıkları açıklanmış ve konu NATO'nun gündemine girmişti. Federal Almanya'da yılda ortalama 100 bin alçak uçuş yapan bu savaş uçaklarının yaptıkları kazalar, çevreye verdikleri zararlar karşısında Federal Alman demokratik kamuoyu uzun süreden beri bu tür uçuşların yasaklanması için kampanya yürütüyordu. Bu çerçevede Federal Alman parlamentosuna hitaben yazılan alçaktan uçuş aleyhtarı dilekçeyi imzalayanların sayısı 90 bine ulaşmıştı. Bunun üzerine Federal Almanya sözkonusu "eğitimleri" NATO çerçevesinde başka ülkelere kaydırma girişiminde bulunmuş ve Kanada ile Türkiye yeni NATO üssü için gündemdeki iki ülke olmuştu. Şimdi savunma bakanlığı ve genelkurmay başkanlığı yetkilileri, bu ay içinde yapılacak NATO savunma bakanları toplantısı öncesi "işi bağlamış" gözüküyorlar.

Yeni "eğitim üssü" anlaşmasıyla şimdiye kadar "Türkiye'nin buğday ambarı" olarak adlandırılan Konya, bir harp oyunları sahasına, bir silah deposuna dönüştürülecektir. Şu anda AWACS casus uçaklarının üslendiği Konya'da, NATO bünyesinde "Hava Taktik Av Silahları Eğitim Merkezi" adıyla kurulacak bu üsten, yalnız Federal Almanya değil, başta Amerika olmak üzere öteki NATO ülkelerinin savaş uçakları da yararlanacaktır. "Eğitim" adı altında böyle bir üssün açılmasıyla, ülkemizin dört bir yanındaki 7'si büyük 60 Amerikan ve NATO üssüne, fiilen bir yenisi eklenmiş olacaktır. Bu "eğitim merkezi"nde üslenecek olan Federal Alman ve Amerikan savaş uçakları geceli gündüzlü eğitim uçuşları yapacaklar. Nükleer yük kapasiteli bu uçaklar, gerçek mermi ve roketlerle yüklü olarak alçak uçuş denemelerini de sürdürecekler.

İncirlik Amerikan üssündeki nükleer yük kapasiteli uçaklarla birlikte, Konya'daki bu fiili "üs"te konumlandırılacak nükleer yüklü Amerikan ve Federal Alman savaş uçağı filolarının, Türkiye'nin haberi olmadan Sovyetler Birliği'ne, Ortadoğu ülkelerine yönelik provakasyonlara kalkışmaları, Akdeniz'de müdahalelerde bulunmaları işten bile olmayacaktır.

Savunma Bakanı Yavuztürk, bütçe görüşmelerinde, "Biz bu projenin gerçekleşmesini istiyoruz. Politik bakımdan riski yoktur. Söylendiği gibi halka dönük olumsuz sonuçları da olmayacaktır. Çünkü uçuşlar Tuz Gölü üzerinde ve Akdeniz'de yapılacaktır." diyor. Konya Atış Poligonundan yalnızca eğitim amaçlı yararlanacak uçaklar Akdeniz üzerinde neden uçacaklar? Alçak uçuşlara yönelik tepkilere karşı, yeni üssü korumaya kalkışan Yavuztürk, böylece gerçeği de ağzından kaçırıyor. Aynı Yavuztürk, bütçe görüşmelerinde bir yandan, "Biz para karşılığı üs vermeyiz" derken, "Makul düzeyde nükleer silahın kabul edildiğini" belirtiyordu. Konuyla ilgili olarak, Federal Alman gazeteleri ise, "Türkiye'ye gürültü ihraç ediyoruz" diye yazdılar. Görünen odur ki, gerçekte ihraç edilen "gürültü" değil, yeni bir üstür, yeni bir nükleer tehlikedir.

Konya'daki yeni üs için Özal, "İyidir, ulke ve yöre para kazanır" diyor. Bu, diktatörlüğün bir avuç dolar karşılığında ülkeyi parsel parsel nasıl satışa çıkardığının, ülkeyi her türlü ateşe atmaktan çekinmeyeceğinin ifadesidir. Bu tehlikeli girişime güçlü bir şekilde karşı çıkılmalıdır. Çeşitli partilerin Konya il başkanlarının yeni NATO üssüne değişik boyutlarda karşı çıkmaları, SHP Il Yönetimi'nin NATO üssüne karşı miting kararı alması, Konya'da geniş güçlerin NATO üssüne karşı duydukları tepkiyi yansıtıyor. Şimdi bu tepkileri birleştirmek, Konya için savaş demek olan bu üssün kurulmasına gösteri, toplantı ve kampanyalarla karşı çıkmak, yığınları seferber etmek güncel görev oluyor.

NATO TOPLANTISI:

Savaş kışkırtıcılığı ve Sovyet düşmanlığı bir arada

Geçtiğimiz Kasım ayı içinde, NATO'ye üye ülkelerin parlamentolar arası kuruluşu olan Kuzey Atlantik Asamblesinin 32. Dönem toplantısı, İstanbul'da yapıldı.

Toplantıya, NATO Genel Sekreteri Lord Carrington, NATO Müttefik Kuvvetler Başkomutanı Rogers, ABD Savunma Bakan Yardımcısı Perle, üye ülkelerin parlamentolarını temsilen 184 parlamenter katıldı.

Asamble bünyesinde oluşturulan komisyonların hazırladığı raporların görüşülmesi sırasında yapılan konuşmalar ve özellikle Pentagon'un özel kâhyaları olan Rogers, Carrington ve Perle'nin genel kurulda yaptıkları konuşmalar, dikkatle incelendiğinde, toplantının esas gündeminin ne olduğu kolayca anlaşılacaktır. Bu toplantıda, Sovyet-düşmanlığı fütürsuzca körüklenerek, "Sovyet tehdidi" aldatmacasıyla nükleer füzelerin, Türkiye ve T.Kürdistan'ına yerleştirilmeleri gereği yönünde kamuoyu yaratılmaya çalışıldı. Nükleer silahların Türkiye'ye yerleştirilmesinin sözde "karşı" olan Türk yetkililer, "ikna" edilmeye çalışıldı. Emperyalist çevrelerin, özellikle ABD'nin büyük bir demagojiyle sarıldığı, topraklarımızı tamamen silah deposu haline getirmeyi ve ortadoğuya yönelik planlarında istediği biçimde kullanmayı amaçlayan şu teori tekrar gündeme getirildi. Rogers "Sovyetler Ortadoğu petrolünü ele geçirmek için Doğu Anadoludan harekete geçecektir. Öyleyse, stratejik öneme sahip bu bölgeyi güçlendirelim." dedi.

Bu, T.Kürdistan'ına ABD' nin Çevik Kuvvetlerini yerleştirmek, nükleer füzeleri konumlandırmak ve "ABD emperyalizmi'nin sesi radyosu" nu, bu bölgede de devreye sokmak demektir. Bu, Ortadoğu halklarını, bölge barışını sürekli tehdit altında tutmak demektir.

Toplantının dikkati çeken konularından biri de, İran, Libya ve Suriye'nin terörist olarak ilan edilmek istenmesi, ABD'nin Libya saldırısına haklılık kazandırılmak istenmesi, Suriye'ye yönelik planların desteklenmesi yönünde, ABD ve İngilterenin yoğun bir çaba içine girmiş olmalarıydı. ABD'li yetkililerin özellikle Türkiye'yi, Suriye'ye karşı kışkırtma yönündeki propagandaları ve Suriye'ye yönelik planlarında Türkiye'yi de aktif olarak devreye sokma girişimleri oldukça dikkat çekiciydi. Orgeneral Rogers, "Suriye'nin Güneydoğu Anadoluyu vurabilecek güçte olduğunu" ileri sürerek, "Suriye için hazırlanacak bir saldırı planında görev alabileceğini" itiraf etti.

Savaş kışkırtıcılığının ve barış düşmanlığının bolca sergilendiği bu toplantıda, kimi parlamenterlerin haklı olarak tedirginlik duymalarına ve tepkilerini dile getirmelerine neden oldu. Asamble üyesi F.Alman parlamenter Gansel, Roger'si, "Silahsızlanmadan hiç söz etmemekle ve daha çok silah istemekle suçlayarak, ABD'nin Avrupaya depolamak istediği yeni kimyasal silahlar, Orta Avrupada, özellikle Almanya'da çok sayıda sivilin ölümüne yol açacaktır". dedi.

Demokrasi ve İnsan Haklarının ihlali konusunda Türkiye'deki faşist yönetimin büyük bir çabayla aklanmaya çalışıldığı, buna karşılık anti-Bulgar kampanyanın körüklendiği bu toplantıda, F.Al-
man Parlamenter ve SPD
üyesi olan Norberg Gansel'in
konuya ilişkin açıklaması ilgi
çekti. Gansel, "Türkiye'de İn-
san Haklarının çiğnenmes
devam ediyor. Sendikal hak
lar kısılmış durumdadır. Ga-
zetecilere baskı yapılmakta-
dır. Ülkede komünist partisi
yoktur. Doğu Anadolu'da
Kürt haklarını arıyor, ama
bunlara ayrılıkçı deniyor. İn-
san Hakları konusunda çifte
standart uygulanamaz." Der-
ken, Fransız Raportör Bouvar
hazırladığı raporda: **"28 Eylü
ara seçimlerine kömünis
ve ayrılıkçı** (Kürt partileri
**partilerin girmesine izin ve
rilmedi"** dedi.

Demokrasi ve İnsan Hak
ları havarisi kesilen, empe
yalist tekellerin sözcüle
hangi yüzle insan hakları
dan söz edebiliyorlar?

İşçileri, emekçileri açlığ
sefalete itmeğe, dünya hal
larını, kurtuluş hareketler
boğmaya çalışan, ülkeler
kanlı darbeler düzenliyen,
lahlanma yarışını hızlandır
dünya barışını çılgınca teh
eden, savaş kışkırtıcılığı
pan, insan yaşamına bile s
gısı olmayan emperya
güçlerin İnsan Haklarınc
söz etmeğe hakları yoktu

T.Kürdistan'ında zindan
karakollar inşa etmekt
oraya baskı ve zulüm göt
mekten, Kürt halkına k
katliamlara girişmekten,
basit ulusal demokratik h
lar uğruna bile verilen mü
deleyi her defasında ka
bastırmaktan başka Kürt h
kına bir şey vermeyen T
egemen güçlerinin ve onla
temsilcilerinin, İnsan Hakl
adına konuşmaya, Bulgar
tan Halk cumhuriyetine k
kusarcasına dil uzatma
hakları hiç olamaz.

Pirinçlik üssü genişletiliyor

Pirinçlik halkı: Göçe zorlanıyoruz, sonumuz karanlıktır

Diyarbakır'da bulunan ABD Pirinçlik Üssü genişletiliyor. Büyük bir gizlilikle yürütülen 5 yıllık geliştirme programının ilk aşamasında, yaklaşık 100 milyon dolar harcandı.

Genişletme çalışmaları nedeniyle, çevrede bulunan 5 köye yapılaşma yasağı getirildi. Üssün çevresinde bulunan geniş bir arazinin, köylülerce değerlendirilmesinin yasaklanması, aynı şekilde bu arazi üzerinde yeni yapıların yapılmasının yasaklanması; resmen bu, 5 köy halkını göçe zorlamaktan başka bir şey değildir.

Daha da modernleştirilen bu radar üssü, köy halkını toprağından koparıp sürgüne zorluyor. ABD karar alıyor. 12 Eylül rejimi de, bu kararın uygulanması yönünde 5 köy halkını toprağından koparıp sürgüne, yoksullaşmaya gönderiyor.

SIA anlaşması gereğince genişletilmesi planlanan bu üs esas olarak S.Birliğine karşı, güçlü bir radar sistemiyle donatılmış ileri bir karakoldur.

ABD'nin topraklarımızdaki bu ve benzeri üsleri, Muş ve Batman'da inşa edilen hava alanları, Kürt halkının iradesine rağmen ve mülksüzleştirilmeleri pahasına gerçekleştiriliyor. Pirinçlik nahiyesi halkı, konu hakkındaki endişelerini dile getirerek, tepkilerini şöyle ifade ediyorlar: **"Göçe zorlanıyoruz, sonumuz karanlıktır."**

Yıllardır Kürdistan halkının dünyasını karartan, ona yaşamı zindan eden, yoksul köylüye toprak yerine, habire ABD ve NATO üslerini **"ikram"** eden, köylüleri mülksüzleştirip göçe zorlayan egemen güçler, Türkiye'nin ABD'ye bağımlılığını sürekli olarak arttırmaya hizmet etmişlerdir. Türkiye'nin değişik yerlerinde bulunan diğer üsle de, aynı şekilde ABD'ye olan bağımlılığın bir ifadesidir. Ancak, 12 Eylül rejimi, bu bağımlılığı tamamiyle pekiştirmiş ve ülkeyi, tam anlamıyla ABD'nin uydusu durumuna sokmuştur.

Bu üsler, birer tehdit ve tehlike yuvasıdırlar. Bu üsler, komşularımızı ve Ortadoğu barışını tehdit ediyor. Bu üsler, ABD'nin yakın geçmişte de görüldüğü gibi, Lübnan, Libya saldırısında ve son zamanlarda Suriye'ye yönelik girişimlerde de olduğu gibi, komşularımıza karşı kullanılıyor. Halklarımızın komşu ülke halklarıyla karşı karşıya gelme tehlikesini sürekli olarak beraberinde getiriyor.

Halklarımız, topraklarında ABD, NATO üslerini istemiyor. ABD ile yapılan kölelik anlaşmalarıyla bu üslerin geliştirilmesini ve genişletilmesini red ediyor. Kürdistan halkı üs yerine fabrika, hastane, okul ve yol istiyor. Kürdistan köylüsü toprağından kopup göçe gitmek istemiyor. Toprağını daha iyi değerlendirebilmek ve üretimi arttırmak için modern tarım araçları istiyor.

Ne ki, bu istemler, 12 Eylül rejimi altında gerçekleştirilemez. 12 Eylül rejimine son vermeden, gerçek demokratik bir yönetim gerçekleştirilmeden, ABD ile yapılan kölelik anlaşmalarının çöpe atılması, ABD ve NATO üslerinin sökülüp atılması, köylümüzün toprak sorununun çözülmesi, insanca ve özgür bir yaşamın sağlanması olanaklı değildir.

Oyleyse barış, demokrasi ve özgürlük için, Kürt halkının ulusal demokratik haklarının gerçekleştirilmesi için güçlerimizi birleştirelim, sesimizi daha gür çıkaralım.

TKEP 1. KONFERANSI TOPLANDI

Türkiye Komünist Emek Partisi 1. Konferansı geçtiğimiz günlerde toplandı. Konferans; "Dünyada barış korunmalıdır! Türkiye'de ABD ve NATO üsleri sökülüp atılmalıdır!", "Siyasi Ortam ve Mücadele Görevleri Üzerine", "Faşist Türk Ordusu Kürdistan'dan Çekilmelidir!", "Bulgaristan Karşıtı Şoven Kampanyayı Kırmak Enternasyonalist Görevdir", "Şovenizme Karşı Mücadele ve Enternasyonalist Bilinci Yükseltmek", "Komünist Hareketin Birliğini Sağlamak Temel Görevdir", "Birleşik Halk Cephesi ve Sol Parti", "Sendikal Mücadelede Birlik ve Güçlü Bir Sınıfsal Önderlik İçin", "Devrimci Hükümlü ve Tutuklularla Dayanışma ve Cezaevlerindeki Mücadelenin Örgütlenmesi Üzerine" ve "TKEP İçindeki Sağ İdeolojik Muhalefetin Aşılması ve Hizip Örgütlenmesinden Arınma Üzerine" başlıkları altında toplanan 10 karar almıştır.

SOL BİRLİK'in demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanmasında atılmış en ileri adım olduğu Kararlar arasında yer almaktadır. SOL BİRLİK'in tüm kazanımlarını korumak, güçlendirmek ve ülke topraklarında yükselen yığınsal eylemler içinde daha güçlü olarak örgütleme yolunda herkese görevler düştüğü, eylem birliğinin daha da geliştirilmesinin gereği vurgulanmaktadır.

Topraklarımızda 240 adet nükleer başlıklı füze var

Askeri Denge 1985-1986 adlı yıllığa göre Türkiye'de bulunan nükleer başlıklı silahlar şöyle:

- **Honest John:** Kısa menzilli balistik füze. Menzili: 38 kilometre, 20 ya da 40 kilotonluk bir başlık taşıyor. (18 adet)
- **M-110:** 203 milimetrelik havan füzesi. Menzili: 16.8 kilometre, 10 kilotona kadar başlık taşıyabiliyor. (48 adet)
- **M-109:** 115 milimetrelik, havan füzesi. Menzili: 18 kilometre, 1 kilotonluk başlık taşıyor. (72)
- **Nike Hercula:** Yerden havaya - havadan yere füze. Menzili: 140 kilometre, 20 ya da 40 kilotonluk bir başlık taşıyor. (72)

Çekirdekli başlık taşıyan uçaklar ise şunlar:

- **F-104 G/S:** Menzili 2.400 kilometre, 20 kilotona kadar bir başlık taşıyor. (97 adet)
- **F-4 E/F:** Menzili: 2.200 kilometre, 1.1 megatona kadar bir başlık taşıyor. (60 adet)

SOL BİRLİK yazışma adresi:
Postlagerkarte Nr. 056934 B.
4100 Duisburg - BRD

Reykjavik'in kazanımları korunmalıdır

Reykjavik zirvesinden bu yana neredeyse 7 hafta geçti. SBKP G.Sekreteri Gorbaçov ile ABD Başkanı Reagan bu zirvede stratejik silahların 10 yıl içinde ortadan kaldırılması, Avrupa'daki orta menzilli roketlerin yokedilmesi başta olmak üzere, çok önemli konularda mutabakata varmışlar ve Pentagon'un **"Yıldız Savaşları"** projesi yüzünden somut bir anlaşma imzalayamamakla birlikte, söz konusu mutabakatlar temelinde diyaloğu sürdüreceklerini açıklamışlardı zirveden bu yana geçen zaman içinde, nükleer silahsızlanmanın olanaklı olduğunu açıkça ortaya koyan bu mutabakat ve diyalog konusunda önemli gelişmelere tanık olduk.

ABD yönetimi zirve görüşmelerinin seyri ve sonuçları konusunda oldukça serbest yorum ve açıklamalarla işe başlayıp, giderek mutabakatlar ve tarafların tutumları hakkında çarpıtmalara yöneldi ve bugün artık söz konusu mutabakatları yok sayan, reddeden bir konuma geldi. SSCB ise, İzlanda'nın başkentinde sağlanan yakınlaşma ve mutabakatların daha da ileriye götürülmesi yolunda, bu kısa dönem içinde de yeni girişimlerde bulundu. Reykjavik zirvesine sunduğu öneriler paketinin aynen yürürlükte olduğunu açıklayan Sovyet tarafı esnek ve yapıcı tutumunu sürdürdü.

Her iki tarafın da, insanlığın temel sorunlarına ilişkin konumlarını net görebilmek açısından, son haftalarda iki olay üzerinde durmakta yarar vardır: Viyana konferansı çerçevesinde iki ülkenin dışişleri bakanları arasındaki görüşme ve ABD'deki seçimler.

SSCB Dışişleri Bakanı Şevardnadze ABD Dışişleri Bakanı Shultz'a, Viyana'daki görüşmelerinde önemli bir belge tasarısı sundu. **"SSCB ile ABD arasında, nükleer silahsızlanma konusunda, daha sonra imzalanmak üzere geliştirilmeye açık anlaşmaların temel ilkeleri"** ni içeren bu belge, bir tür **"Çerçeve anlaşması"** tasarısıydı. Ve eğer bunun üzerinde mutabakata varılsaydı, Cenevre'deki Sovyet-Amerikan silahsızlanma görüşmelerinde heyetler, somut anlaşma metinleri için sağlıklı temellere kavuşacaktı. Bu tasarı SSCB'nin Reykjavik paketinin tüm ögelerini içine alıyordu. Bunun yanısıra, ABD' nin **"Yıldız Savaşları"** projesi çerçevesinde uzayda deneme yapılmasının Antibalistik Roket Antlaşması'na ters düşmediği iddiasını da dikkate alarak, söz konusu antlaşmanın roketsavar sistemler ile ilgili ne tür çalışmalara izin verip vermediği belirlemek için en yakın bir zamanda üst düzeyde görüşme önerisi de, bu pakette yer alıyordu. ABD bütün bunları reddetti. Ve böylece, iddialarında samimi olmadığını ortaya koydu. Tek sözle, Viyana'da insanlığın en ivedi sorunlarına yaklaşımda birbirine karşıt iki tutum karşı karşıya geldi.

Batı'da son zamanlarda ileri sürülen savlardan biri de, nükleer silahları ortadan kaldırmadan önce, geleneksel ve kimyasal silahlardan kurtulmak gerektiğidir. Üstelik bu sav Varşova Antlaşması' nın geleneksel silahlarda sözde üstün olduğu yalanına dayandırılıyor. Hatta buradan yola çıkarak, geleneksel silahlarda indirime gitmeden önce, NATO'nun bu tür silahlarını artırıp dengeyi **"sağlamak"** gerektiği ileri sürülüyor. Oysa Reykjavik'de Reagan ve dışişleri bakanı, bu alanda dengenin varlığını bizzat kabul etmişlerdi. Kaldı ki, Varşova Antlaşması Atlantik' ten Urallara dek tüm Avrupa' da geleneksel silahlarda kökü indirime gidilmesini, kimyasal silahların tamamen ortadan kaldırılmasını NATO'ya çoktan önermiş bulunuyor. Viyana'da Sovyet tarafı, bu konularda böyle bir süreci hızlandırmak için NATO ile VAÖ'nden çalışma grupları kurulup bunlar arasında hemen temas kurulmasını, ayrıca, Stokholm Konferansı' nın 2. dönem çalışmalarında bu konunun ele alınması için yetki kararı alınmasını önermiş bulunuyor. Ama NATO' dan yanıt bile yok. ABD ise buna ilgi bile göstermiyor.

ABD'deki seçimlerde şu gerçek ortaya çıktı: Reagan yönetimi, dışa yönelik açıklamalarında bir savunma projesi olarak tanımladığı **"Yıldız Savaşları"** projesini, içte ABD'ye güç konumundan hareket etme olanağı sağlayan bir proje olarak tanımlayarak, asıl amacın üstünlük olduğunu ortaya koydu. Bir cumhurbaşkanı ilk kez bu seçimlerde bizzat harekete geçerek, bu tür bir projeyle oy avına çıktı. Ama yine de yenilgiye uğradı.

Şimdi artık bu projenin silahsızlanmanın önündeki başlıca engel olduğu gerçeğinin güç kazandığından söz etmek olanaklıdır. Türkiye ABD'nin bu projesine destek veren ülkeler arasında yeralmaktadır. Oysa halklarımızın çıkarları barışın temeli olan dengenin bozulmasına, askeri üstünlüğe, silahlanmanın uzaya yayılmasına yönelik tüm girişimlerin karşısında tutum ve yer alınmasını, gerginlikleri artırıcı davranışlara karşı çıkılmasını gerektirmektedir. Reykjavik'in kazanımlarını yok saymak değil, bunları daha da ileriye götürmek için çabalara katkıda bulunulmasını gerekli kılmaktadır.

Emperyalizm Kore yarımadasında gerginliği tırmandırıyor

ABD, sınırlarından binlerce mil ötede, "hayati çıkar alanı" ilan ettiği Kore yarımadasında diktatör Chun Du Hwan eliyle gerginliği tırmandırırken, Güney Kore halkı yıllardır karşı karşıya olduğu ve azgınlığını ifade etmeye kelimelerin yetersiz kaldığı baskı ve talana karşı direniyor.

Güney Kore'de yaşananları kısaca özetleyecek olursak:

- Savaştan sonra Temmuz 1953'de imzalanan ateşkes gereği geri çekilmesi gereken ABD birlikleri geri çekilmediği gibi, özellikle Reagan yönetiminin işbaşına gelmesinden sonra, Güney Kore'deki ABD varlığı hızla artmış; aynı şekilde askeri harcamalar süratle tırmanmıştır. ABD savunma bakanlığının kısa bir süre önce yaptığı açıklamaya göre, Güney Kore'de aralarında nötron bombalarının da bulunduğu 1000'den fazla ABD nükleer bombası depolanmış bulunmaktadır ve Kunsan üssünde 36 özel nükleer silah deposu yapılmaktadır. ABD-Japonya-Güney Kore ortak askeri manevraları tam bir savaş kışkırtıcılığı örneği sergilemektedir. 1982-86 yıllarında 3.200 milyon dolarlık askeri donanım Güney Kore'ye transfer edilmiş, bu rakamın 1985- 89 yılları için 8 milyarı aşması öngörülmüştür.

ABD ve Güney Kore'deki diktatörlük, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti hükümetinin yarımadada gerginliğin azaltılması yolunda yaptığı üçlü görüşme çağrısına, savaştan sonra imzalanan ateşkes anlaşmasının bir barış anlaşmasıyla yenilenmesi ve Kuzey ve Güney Kore arasında bir saldırmazlık anlaşması imzalanması önerisine, yine Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin geçtiğimiz temmuz ayında yarımadanın nükleer silahlardan arındırılmış bölgeye dönüştürülmesi önerisine olumlu karşılık vermedikleri gibi, geçtiğimiz aylarda Güney Kore topraklarında 200 binden fazla askerin seferber edildiği "Team Spirit" manevralarıyla saldırgan niyetlerini iyice sergilemişlerdir. Öte yandan diktatör Hwan Kuzey ve Güney Kore' yi "güçlenip, komünizmi yenerek birleştirme" peşinde olduğunu sürekli tekrarlamaktadır.

- Emperyalizmin askeri çıkarlarının yanısıra ekonomik çıkarları da Güney Kore'nin üstüne tam bir karabasan olarak çökmüştür. Emperyalist propaganda ağı sürekli olarak **"Güney Kore mucizesi"**nden ve **"artan ihracattan"** bahsederken, halkın koyulaşan sefaleti, bu "mucize"den kimlerin yarar landığını açıkça ortaya koyuyor. Resmi makamlara göre otomotiv ve imalat sanayiinde Güney Koreli bir işçinin ücreti ABD'dekinin onda biridir, ortalama çalışma haftası 56 saattir ve fazla mesai ödenmesi sözkonusu değildir. Gerçekte ise durum daha kötüdür. Eylül 1986 verilerine göre (1 ABD Doları: 880 won) işçilerin yüzde 68'den fazlasının aylık ücreti 10 bin won'dan azdır ve asgari ücret sistemi yoktur. Böylesine düşük ücretler ancak acımasız bir diktatörlükle sağlanabilir. Nitekim geçen nisan ayında Daewoo motor fabrikasında yalnızca ücret artışı için binlerce işçinin greve gitmesinin ardından işçilerden bir kısmı tutuklanarak iki yıl ve daha fazla hapis cezasına çarptırılmıştır.

Hwan diktası yalnızca ucuz değil, aynı zamanda tam denetim altında bir işgücü sunmaktadır uluslararası tekellere. Özellikle serbest ihracat bölgelerinde işçilerin hiçbir şekilde hak aramaları mümkün değildir, çıkarılan özel bir kanunla yabancı şirketlerde iş uyuşmazlığı olması yasaklanmıştır!

Basında yer alan verilere göre Güney Kore ihraç ürünlerinin yüzde 70'i yabancı şirketler tarafından üretilmekte, ihracat sanayinin yüzde 90'ı yabancıların elinde bulunmaktadır. İşçilerin tüm sendikal hakları gaspedilmiş, binlerce işçi sendika faaliyetinden dolayı kara listeye alınmış, tutuklanmıştır. Bir örnek vermek gerekirse, Seul'de günde 12 saat haftada yedi tam gün çalıştırılan ve günlük ücret olarak yalnızca 3 dolar 42 sent ödenen bir kalem fabrikası işçilerinin ücret ve çalışma koşullarını değerlendirmek üzere biraraya geldikleri toplantı polis tarafından vahşice dağıtılmıştır. (Mart 1986) Zaman zaman bu ağır koşullara dayanamayıp, kendini yakarak protesto eyleminde bulunan işçilerin arkadaşları tarafından gömülmesi bile yasaktır.

Tekellerin azgın talanı ve ağır silahlanma harcamalarıyla tırmanan dış borçlar 1985 sonunda 52 milyar doları aşmıştır. Bu GSMH'nın yüzde 65'i demektir. (Dünyanın en borçlu ülkesi olarak bilinen Brezilya'da ise bu oran yüzde 34'tür.)

- Askeri ve ekonomik bağımlılığı tamamlamak üzere hayatın her alanında emperyalizmin Güney Kore halkına nasıl zulmettiğini bir eski istihbarat görevlisi şöyle anlatmaktadır: **"Güney Kore bugün ABD'ye bağlı bir sömürge toplumun modern biçimidir...Eğer Amerikalılar, bir adamın işe yaramaz olduğuna inanırlarsa o adam -kim olursa olsun- işi bitmiş demektir. Bu yüzden yöneticiler Amerikalı 'patron-lar'ın gözüne girmek ve düşmemek için herşeyi yapmaktadırlar".**

Emperyalizmin böylesine gözüdönmüş ve yıllardır süren saldırısına karşılık Güney Kore'den öğrenci boykotları, işçi direnişleri, sokak çatışmaları haberleri artan biçimde duyuluyor. Doğu ve Güneydoğu Asya'da daha önce başka halklardan hakettiği karşılığı olan ABD emperyalizmi Kore yarımadasından da elbette kovulacak ve 5000 yıllık bir tarih bağına sahip Kore halkı tüm Asya ve dünya barışına katkıda bulunacak bir bütünlüğe kavuşacaktır.

- *Honduras'ın Santa Barbara kentinde 2 binden fazla kişi bir gösteri yaparak, Nikaragua'ya karşı kanlı saldırılar düzenleyen Kontra adındaki terör çetelerinin Honduras topraklarında barındırılmasını protesto etti. Göstericiler, terör ve cinayet çetelerinin Honduras topraklarından derhal kovulmasını, bunların barındığı üs ve eğitim merkezlerinin kapatılmasını istediler.*

Öte yandan Honduras hükümetinin, ülke topraklarında bir havaalanını daha Amerikan gizli servisi CIA'nın emrine verdiği açıklandı. Honduras hükümet sözcüsünün açıklamasına göre, CIA bu havaalanını Kontra denilen terör çetelerine silah ve askeri malzeme aktarmak için kullanacak ve Honduras'a bu "hizmetinden dolayı" önümüzdeki yıl 235 milyon dolar ödeyecek.

- *Sovyetler Birliği Barış Komitesi, onmilyonlarca üyesi adına Birleşik Amerika, İngiltere ve kimi NATO üyesi Batılı ülkenin Suriye'ye karşı tırmandırdığı iftira ve düşmanlık kampanyasını sert bir dille kınadı. Sovyet Barış Komitesi konuyla ilgili yayınladığı bildiride, tüm Sovyet halkının, kendi ulusal egemenlik ve bağımsızlık haklarını, barışçı geleceğini savunan dost Suriye halkıyla tam bir dayanışma içinde olduğunu vurguladı.*

Sovyet Barış Komitesi bildirisinde, Suriye halkının, dünya barış güçlerinin demokratik kamuoyunun destek ve dayanışmasına dayanarak, emperyalizmin ve siyonizmin düşmanca kampanyalarını mutlaka boşa çıkaracağı da vurgulanıyor.

- *Sovyet lideri Gorbaçov, Sovyetler Birliği'ni ziyaret eden Afrika Ulusal Kongresi Başkanı Oliver Tambo'yu kabul etti. Görüşme sırasında Gorbaçov, ırkçı rejime karşı yiğitçe savaşan Güney Afrika yurtseverleriyle Sovyet halkının enternasyonalist dayanışmasını dile getirdi. Gorbaçov, "Sovyetler Birliği Afrika Ulusal Kongresi'ni Güney Afrika halkının gerçek temsilcisi ve bu yiğit halkın ulusal kurtuluş hareketinin öncüsü olarak görüyor" dedi.*

Afrika Ulusal Kongresi Başkanı Tambo, Moskova'da Gorbaçov ile yaptığı görüşme sırasında, SBKP'ne, Sovyet hükümetine ve Sovyet halkına, Güney Afrika halkının yürüttüğü haklı mücadeleye gösterdiği destek ve dayanışmadan ötürü teşekkür etti. Güney Afrika yurtseverlerinin lideri Tambo ayrıca, Sovyetler Birliği'nin insanlığı nükleer yıkımdan kurtarmak, yeryüzünde silahsızlanmayı gerçekleştirmek için harcadığı çabalara, tüm barışçı girişim ve önerilerine büyük değer biçti.

- *Amerikan 7. filosuna bağlı savaş gemilerinin yeniden Pakistan'ın Karaçi limanına gelişi ülkede tepki ve protestolara karşılanıyor. Polis ve askeri birliklerin liman kenti Karaçi'de sıkı güvenlik önlemleri almasına karşın gençler, daha ilk gün protesto gösterileri düzenlediler. "Müslim" gazetesinin yazdığına göre, rejim karşıtı muhalefet partileri de Amerikan savaş gemilerinin Karaçi limanına demir atmasını protesto eden açıklamalarda bulundular. Gazete ayrıca, Amerikan 7. Filosuna bağlı ve aralarında "Interprice" uçak gemisinin de bulunduğu savaş gemilerinin bu yıl içinde ikinci kez Pakistan limanlarına geldiğine dikkati çekerek "Amerikan savaş gemilerinin bu istenmeyen ziyaretlerin ülkede anti-Amerikan çıkışları ve Amerikancı Ziya Ül-Hak rejimine karşı yığınsal eylemlerin çığ gibi büyümesine "neden olduğunu belirtiyor.*

- *Arjantin Komünist Partisi'nin 16. Kongresi Buenos Aires'deki çalışmalarını tamamladı. Yeni seçilen MK, parti genel sekreterliğine yeniden Atos Fava'yı seçti. Arjantin komünistlerinin adına 700 delege, Politik Belge ile Parti Tüzüğünün yeniden kaleme alınmış biçimi onayladı Politik Belgede Kongrenin, partinin taktiğini ve politik hattını yeni koşullara göre yeniden formüle ettiği belirtiliyor. Belgede ayrıca, AKP'nin ulusal ve sosyal kurtuluş için antiemperyalist ve antioligarşik geniş cepheyi oluşturmak için tüm gücünü seferber edeceği kaydedildi.*

- *Nikaragua devlet başkanı, Birleşik Amerika'nın aralıksız sürdüregeldiği ilan edilmemiş savaşa karşın Nikaragua halkının son yedi yılda, ekonomik ve sosyal alanda önemli başarılar elde ettiğini söyledi. Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin 25. kuruluş yıldönümü nedeniyle Managua'da düzenlenen törende konuşan Daniel Ortega, özellikle tarım reformunun gerçekleştirilmesi, eğitimin yaygınlaştırılması ve sağlık hizmetlerinin etkinleştirilmesi gibi alanlarda önemli başarıların sağlandığını belirtti. Washington yönetiminin bir yandan karşı devrimci haydut çetelerini her bakımdan desteklerken öte yandan Nikaragua üzerindeki ekonomik baskı ve şantajı da tırmandırdığını belirtti. Daniel Ortega, Sovyetler Birliği'nin dünyanın her yanında sorunlara politik çözümden yana yapıcı tutum aldığını, Nikaragua halkıyla da dayanışma içinde olduğunu belirterek, Sovyet barış önerilerini Nikaragua halkının içtenlikle desteklediğini söyledi.*

Metal işçilerinin mücadele geleneği sürüyor

Baştarafı 1. Sayfada

reketinin bütün politik ve sendikal hak ve özgürlükleri zorla ellerinden alındı, grev silahına sayısız sınırlamalar getirildi. Bu koşullarda NETAŞ işçileri, tüm sınırlamalara, işveren, hükümet ve polis baskılarına rağmen, üç bine yakın işçinin birliği ve sendikanın aktif desteğiyle bütün güçlükleri göze alarak yola çıktılar. Şimdi grevci işçiler, işçi sınıfının teslim olmadığını, kaybedilen hakları mücadele ile geri almaktan başka bir yol olmadığını, yeni bir güç ve kararlılıkla savaşarak gösteriyorlar.

Üç bine yakın NETAŞ işçisinin tüm engelleme ve olumsuz koşullara rağmen mücadeleyi göze almaları büyük önem taşıyor. 12 Eylül sonrasının bu en büyük grevi, yiğit metal işçilerinin yeniden mücadele alanına çıktığını gösteriyor **"Hak Verilmez Alınır"** ilkesini yaşama geçirme yolunda somut adım olan NETAŞ grevinin yürütülmesi ve başarılması yönünde atılacak her adım, sendikal hareketin ivmesini yükseltecek, grevci işçilere ve sendikalarına gösterilecek her dayanışma demokrasi mücadelesine güç katacaktır. Grevin başarısı demokrasi güçlerinin başarısı olacaktır.

Şimdi öteki sendikalar, yığın örgütleri ve demokrasiden yana güçler aktif bir biçimde grevci işçilerin yanında yer almalı, onları her olanakla desteklemelidirler. Böylesi bir dayanışma ve eylem birliği, demokrasi mücadelesine güç katacaktır.

Işçilerin greve çıktığı gün, SHP Genel Başkanı Erdal İnönü, NETAŞ işçilerine çektiği telgrafla, başarı dileklerini ve dayanışmasını dile getirdi.

Sol Birlik grevci işçilerin yanındadır. Eğer bütün demokrasi güçleri, bütün sendikalar, aydınlar, demokrasi mücadelesini kendi fabrikalarında en somut biçimde sürdüren işçilerin yanında yer alırlarsa, grevin başarısı demokrasi mücadelesini yükseltmede yeni bir köşetaşı olacaktır.

Diktatörlük ABD ile anlaştı SİA uzatılıyor

Baştarafı 1. Sayfada

cek ve Türkiye'nin askeri dış satış (FMS) kredilerinden doğan 3,5 milyar dolarlık borcunun bir bölümü hafifletilecek.

Topraklarımızdaki 60 Amerikan üs ve tesisinin statüsünü düzenleyen Savunma Işbirliği Anlaşması'nın bu koşullarda bağlanmasını, basın *"ucuz uzlaşma"* biçiminde yorumlarken, hükümet yetkilileri anlaşmanın bu şekliyle "hiç de kötü olmadığını" açıklayan beyanlarda bulundular. Hükümet yetkililerinin "utangaç" açıklamalarına karşın, ABD yetkilisi Perle, "Türk hükümeti 1980 anlaşmasının işleyişini son derece tatminkar buluyor. Mutlu olduğumuz bir anlaşmayı değiştirmenin bir anlamı yok, her iki taraf da değişiklik istemiyor. Zaten başbakanınız, dışişleri bakanınız ve ordunun üst kademeleri bu hususu anlıyorlar" dedi. Böylece bir yılı aşkın süredir otomatikman yürürlükte olan, sözde bir anlaşmazlık içinde olunun ikili kölelik anlaşması, yeni bir uzatmayla bağlanmış oluyor.

Gelişmeler, üzerinde bunca gürültü koparılan Amerika ile SIA anlaşmasının bir yıldır görüşmeler boyunca takır takır işlediğini Evren-Özal yönetiminin Amerika'dan fazla bir talebi olmadığını, yalnızca ne yardım verebileceklerinin Amerika'ya sorulduğunu göstermektedir. Halkın önünde aslan kesilen Evren-Özal yönetimi Amerika önünde fareleşmekte, ülke çıkarlarını pek ucuza elden çıkarmaya hazır beklemektedir. Ilerici güçler, aylardır Evren-Özal yönetiminin üsler anlaşmasını uzatacağına dikkat çektiler. Topraklarımızdaki Amerikan üslerinin kullanımını düzenleyen bu anlaşma bağımsızlığımız ve güvenliğimiz için büyük tehlikedir dediler. Gerçekler gizlenemez. Ülkeyi bir ağ gibi sarmış olan üslerde Amerikan silah depoları bulunmakta üslerde Amerikan savaş uçakları talim yapmaktadır. Amerika bu üslerde komşularımıza yönelik savaş hazırlıkları yapıyor. Nükleer kapasiteli uçaklar bu üslerde 24 saat alarm durumunda bekletiliyor. Yeni havaalanı inşaatları, çevik kuvvetlere verilen destekler, yeni nükleer depolar ve kimyasal silahlar, Türkiye'nin Amerikan savaş planlarına topraklarımızdaki üsleriyle birlikte açık olması demektir. SIA yürürlükte kaldıkça, Türkiye savaşa sürüklenme tehlikesiyle yüzyüze bırakılmış oluyor. Amerika'nın kendi toprakları mızda dilediği gibi savaş provaları yapmasına, silah depolamasına, ülkemizi bir saldırı üssü olarak kullanmasına izin vermek, ülkeyi bile bile tehlikeye sürüklemek demektir.

Türkiye'nin bütün komşularıyla ilişkileri en başta Türk Amerikan ilişkileriyle belirleniyor. Bu ilişkiler Amerika'ya Türkiye'ye her istediğini kolaylıkla dayatma, ülkenin içişlerine kolaylıkla karışma olanağı veriyor. Bu yönde, diktatörlüğün ABD ile yaptığı kölelik anlaşmaların ardı arkası kesilmiyor. Şimdi de gündeme, Evsahibi Ülke Destek Anlaşması (Post Nation Support Agraement) getiriliyor. Pazarlığına başlanan bu anlaşmaya göre, Türkiye'nin savunmasına yardım için gelecek Amerikan takviye birlikleri için silah, cephane ve yedek parça gibi ihtiyaçların Türkiye'ye önceden depolanması hedefleniyor. Amerikan yönetimi "bu anlaşmayı da imzalarsanız size biraz daha yardım yaparız" diyor.

Türkiye ile ABD arasındaki ikili kölelik anlaşmaları iptal edilmeden tehlikeler önlenemez. Barış ve demokrasi isteyen güçler bu tehlikelere karşı birleşmeli, ülkemizi bir ateş çemberine düşmekten kurtarmak, komşularımızla iyi komşuluk ilişkileri kurmak, uluslararası durumun iyiye dönmesine katkıda bulunmak için seslerini yükseltmelidirler.

ÇAĞRIDAN...

Baştarafı 1. sayfada

tığı gençleri; devlet terörünün ve ulusal baskının en şiddetlisine maruz kalan Kürt halkını; geçimlerini sağlamak için yurtdışında çalışmak zorunda bırakılmış göçmen işçileri, savaşa karşı barıştan yana olan tüm iyiniyetli insanları, barış nareketinin somut güncel talepleri için mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

Barış düşmanı dava sürüyor

Baştarafı 1. Sayfada

sıl bir adli rezalet olduğunu ve Haydarpaşa Lisesi'ni teftişda, hükmü peşinen kesilmiş düzmece bir dava olduğunu ortaya koyuyor. Savcının seviyesiz suçlamaları, aslında bu dava ile yargılanmak istenilen kalıcı ve adil bir dünya barışı talebi, bu uğurda mücadele etme hakkı ve bununla birlikte tüm temel insan hak ve özgürlükleri ile demokrasi olduğunu gözler önüne seriyor.

Savcıya göre, barışı savunmak **"Sovyet ideolojisi"**ne, dolayısıyla komünizme hizmet etmekle özdeştir ve bu da vatan hainliğidir. Kendini ne de güzel ele veriyor. Bu mantığa göre, savcının ve onu konuşturan ağababalarının istediği türden **"iyi yurttaş"** olabilmek için savaş kışkırtıcısı, barış düşmanı, silahlanma yanlısı olmaktan başka yol kalmıyor. Kenan Evren, Haydarpaşa Lisesi'ni teftiş ederken, sorusu üzerine nükleer silahlara karşı olduğunu söyleyen öğrenciyi televizyon kameraları önünde haşlamamış mıydı? O öyle yaparsa, askeri savcı da, Barış Derneği yönetici ve üyelerini **"Barışçılık kavramını paravan yapıp tek yanlı işleyerek Sovyet ideolojisine hizmet ettikleri anlaşılmaktadır"** diye suçlamaya kalkışmaz mı?

Savcı bu davayı şöyle niteliyor: **"İnancıma göre bu dava, kutsal vatanımız açısından bir fikir suçu davasının çok üstünde, bir varlık ve Türkiye'nin geleceği davası haline gelmiş olup, bunu Türk kamuoyuna ve hatta dünya kamuoyuna anlatmamız gerekir."** Bu dehşetengiz tespitin, Türk kamuoyu bir yana, dünya kamuoyuna nasıl anlatılacağı bizi ilgilendirmez ama, eğer Türkiye'nin geleceği ve varlığı barışı savunanlar yüzünden tehlikeye girmişse, barış hareketinin her görüş ve inançtan milyonları kucakladığı Batı'da bütün ülkelerin çoktan yok olup gitmeleri gerekirdi. Bu durumda, savcı efendi kime, nasıl dert anlatır bilemeyiz. Hele hele, barışçılığın aslında **"Türkiye'nin Batılı anlamda gerçek bir demokrasiye geçmesini engelleyen bir unsur"** olduğunu -demek Barış Davası, **"Batılı anlamda gerçek demokrasiye"** geçebilmek için açılmış- anlatıp ikna edilebilecek tek bir Allahın kulu bile Batı'da nasıl bulunur, hiç bilemeyiz. Orası cuntanın bileceği bir iş. Bildiğimiz şu: Ne bu dava, ne de bu mütaala, salt savcının maskaralığına bağlanamaz. Bu davanın temelinde, Türkiye'deki rejimin barış ve demokrasi düşmanlığı yatmaktadır. Faşizm ve militarizm, insana ve insanca olan her özleme düşmandır. Bu yüzden, savcının **"Netice Talep"** bölümündeki **"Mütalaamızı devletimin bana verdiği yetki çerçevesinde inançlarım doğrultusunda kendi adalet anlayışıma ve vicdanımın sesine göre hazırladım. Huzur içindeyim"** sözlerine inanmak gerekir.

Diktatörlüğün gözü dönmüş barış düşmanlığı, savcının mütalaasına aynen yansımıştır. Mütalaada şöylesi inciler de var: **"Ruslar dünya ihtilali kavramı yerine barışçılığı ikame etmişler, dünya ihtila.ine Marksist kuramın barısçılık anlayışı yoluyla ulaşmayı hedeflemişlerdir. Bu barışçılık anlayışı dışında Ruslar'ın işlediği diğer bir kavram da 'Barış içinde bir arada yaşama-detant' sürecidir."** Antikomünizm ve antisovyetizmin -eğer Bay savcı komünizm propagandası yapmıyorsa- barış düşmanlığıyla nasıl içiçe geçtiğini daha güzel ifade etmek, herhalde çok zordur. Hızını alamayan savcı, detant sürecini de mahkum etmekten perva duymuyor. Böylece savcımız, başta Birleşmiş Milletler olmak üzere tüm uluslararası kuruluşları, hatta altına TC'nin de imza attığı uluslararası güvenlik ve işbirliğine ilişkin güm anlaşma, sözleşme ve bildirgeleri, dahası resmi açıklamalarında ister istemez detantı savunan Türk Dışişleri'ni, toptan **"Sovyet Rusya'nın emrinde"**ki **"cephe örgütleri"** saymakta ve bunların faaliyetlerine bağlamaktadır. Böyle olunca da Barış Davası'ndan sonra sıranın kimlere geleceğini merak etmemek mümkün değil!

Barış Davası, benzeri diğer tüm siyasi nitelikli davalar gibi, demokrasi kazanılmadan kazanılamaz. Bu davalar devam ettikçe ve bu davalarda verilmiş mahkumiyetler geçerli kaldıkça, Türkiye'de demokrasiden söz edilemez.

Uluslararası Barış Yılı biterken

Başı sayfa 8'de

araştırma ve laboratuar deneylerini sürdürmesi, ancak 10 yıl süreyle uzayda SDI ile ilgili deneme yapmaması. Görüşmeler tüm diğer konularda anlaşma sağlanmasına karşın, Reagan'ın uzayın silahlandırılması programında hiç bir sınırlamaya yanaşmaması üzerine somut bir anlaşmaya varılmadan sona erdi.

ABD askeri sanayi kompleksine sıkıca bağlı Reagan yönetiminin **"Yıldız Savaşları"** projesinde ısrar etmesi, insanlığın yaşamında atom silahlarına son verildiği yeni bir aşamaya yaklaşılmışken, baş engel olarak ortada kaldı. Reagan yönetiminin tutumu tüm dünyada, NATO içinde dahi geniş eleştirilere neden oldu. ABD yönetimi savaş tehlikesini tırmandıran ve silahlanma yanlısı tutumunu şimdi de SALT-2 anlaşmasına uymayı reddederek sürdürüyor.

Nükleer silahsız bir dünyanın önünde duran başlıca engel ABD'nin **"Yıldız Savaşları"** projesidir. Ülkemizde de Evren-Özal yönetimi bu projeye destek veriyor. Oysa Türkiye ve T.Kürdistanı halkları uluslararası ilişkilerin gerginleşmesinden ve silahlanma yarışının tırmandırılmasından büyük zararlar görmektedir. Her yıl yüzmilyarlar silahlanma harcamalarına gitmektedir. Topraklarımız üzerindeki sayıları durmaksızın artan ABD ve NATO askeri üsleri yüzünden ülkemiz bir nükleer savaşta ilk önce yok olacak ülkeler arasında yer alıyor.

Bu tehlikeli gidişe karşı çıkan, barışı savunan güçler ise, barış yılında ağır hapis cezaları istemiyle yargılanıyorlar.

Türkiye Barış Derneği Başkanı Mahmut Dikerdem şöyle diyor: **"Barış hareketi güçlendikçe demokratik rejimin içeriği de zenginleşecek. Dünya Barış Yılı'nın Türkiye'deki barışçılara gösterdiği hedef, barış ve demokrasi mücadelesini elbirliğiyle yükseltmek, başarıya ulaştırmaktır."**

Türkiye ve T.Kürdistanı barış ve demokrasi güçleri Barış Yılı' na nokta koymuyor. Giden 1986 yılı, yükselen barış ve demokrasi hareketi olacaktır.

Yeryüzünün silahlardan arındırılması, gökyüzüne silah yerleştirilmemesi için halklarımızın sesini dünya barış güçlerinin sesine katalım.

Emperyalist ülkeler, Türkiye ve İnsan hakları

Başı sayfa 8'de

yasaklandı Kürt halkına.. İnsanlık dışı barbarca baskılardan Kürt halkı en büyük payı aldı.

Tüm uluslararası andlaşma ve sözleşmelere rağmen Türkiye' deki diktatörlük, insan haklarını kaba bir biçimde ayaklar altına aldı, almaya devam da ediyor. Bu uygulamalara karşı çıkanlar **"bölücülükle, dış mihrakların güdümünde"** olmakla suçlandılar. Tüm bunlara rağmen yaptıklarını gizliyemiyor ve hergeçen gün daha da ipliği pazara çıkıyor Evren-Özal çetesinin..

Son olarak Uluslararası Af Örgütü (AI), Kasım 1986'da yayınladığı 35 sayfalık raporunda, Türkiye ve T.Kürdistanı'nda insan haklarının kaba bir biçimde çiğnendiğini; hapishane ve gözetim yerlerinde işkencelerin yapıldığını, tutuklu ve hükümlülerin avukat ve yakınlarıyla görüştürülmediğini belirtiyor.

Diğer yandan Uluslararası Helsinki İnsan Hakları Federasyonu (UHF), 1986 yılı içinde Türkiye' de insan haklarına ilişkin hazırladığı ikinci raporunda aynı konu üzerinde duruyor. Raporda basın özgürlüğüne, gazeteciler aleyhine açılan davalara ve Muzır Yasası ile hergün yeni kısıtlamaların getirildiği vurgulanıyor. Raporun bir bölümünde şöyle deniyor: **"İşkence vakaları henüz sona ermedi, hapishanelerde insanca yaşam koşulları yok ve çeşitli özgürlükler konusunda rastgele kısıtlamalar yapılıyor."** Barış Derneği ve DISK gibi davaların yanı sıra, raporda, **"Dr. İsmail Beşikçi'nin sosyoloji alanında yaptığı bilimsel çalışmalar, hükümet tarafından Kürt propagandası olarak değerlendirildi"** deniyor.

Böylesine ipliği pazara çıkmış diktatörlüklerin yönettiği devletlerde, insan haklarından söz etmek, düpedüz insanlarla alay etmektir. Bugün, Türkiye ve T.Kürdistanı'nda insan hakları yerine devletin açık terörü vardır. Diktatörlük süngü gücüyle ömrünü uzatmaya çalışıyor. Ama bu da onların ömürlerini uzatmalarına yeterli olmayacaktır. Halklarımızın demokrasi, eşit haklar ve insanca bir yaşam için sürdürdükleri mücadele, kitleselleştikçe omuzu kalabalık generallerin ve onların destekçisi emperyalist güçlerin uykuları kaçıyor.

Barış ve Demokrasi güçleriyle dayanışma toplantısı yapıldı

Baştarafı 1. Sayfada

Türk halkıyla omuz omuza mücadele verdiğini belirtti. 12 Eylül'de iktidarı gaspederı faşist rejimin militarizmi ve şovenizmi daha da tırmandırdığını, Musul ve Kerkük'e yönelik saldırı planlarının artık açıkça tartışılır noktalara getirildiğini, bu ABD kaynaklı tehlikeli ve maceracı gidişe dur demenin zorunluluğuna dikkati çekti. Kemal Burkay konuşmasını; **"Biz özgürlük ve barış içinde yaşayan bir Kürdistan istiyoruz"** diyerek bitirdi. Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) adına konuşma yapan Şeref Kanra, düzenlenen bu toplantıyı 214 milyon işçiyi temsilen DSF adına selamladığını belirtti. DSF'nin Berlin'de yapılan 11. Kongre çalışmalarından da bilgi veren Kanra, DSF'nin Türkiye demokrasi güçlerinin yükselttiği mücadeleye öncelikle desteklediklerini söyledi.

Maden-Iş Genel Başkanı Mehmet Karaca, **"Barış kelimesi bugün üzerinde yoğun olarak konuşulan, tartışılan ve ona özlem duyulan bir kelimedir"** diyerek başladığı konuşmasında Türkiye'nin halklarının iradesi dışında tehlikeli bir noktaya sürüklendiğini, barış ve demokrasi mücadelesinin Türkiye ve benzeri ülkelerde içiçe olma özelliği taşıdığını, bunları kazanabıımenin yolunun birlikte hareket etmekten geçtiğini söyledi. Silahlanmanın emekçi halklara nelere malolduğunu rakamlarla örnekledi. Barış toplantısının son konuşmasını yapan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu konuşmasında eğitim ve barış mücadelesinin ilişkisine değindi. Öğretmenlerin en başta emeğe saygılı olmak için barışı savunduğunu, eğitimin ana konusunun yaşayan insan olduğunu, nükleer savaşın ise tüm insanlığı yok edecek bir tehlike olduğu için eğitimcilerin barış sorununa yaşamsal bir değer biçtiklerini söyledi. Evren-Özal rejiminin Türkiye'de eğitim böyle sinden kısıtlamalar yaparak bunu askeri alanlara kaydırdığını da hatırlatan Gazioğlu konuşmasını: **"Inanıyorum ki, hem Türkiye'de, hem de dünyada barış ve demokrasi güçleri kazanacaktır"** diyerek bitirdi.

Toplantıyı düzenleyenlerin üzerinde anlaşarak barışseverlere sunduğu ortak çağrıyı Türkiye Işçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran okudu. Türkiye'nin Yıldız Savaşları projesine katılmamasını, ülkeyi emperyalist ülkelere bağımlı hale getiren tüm yasa ve uygulamaların iptal edilmesini, Türkiye'nin görüşmeleri sürdürülen Balkanların nükleer silahlardan arındırılması çabalarına aktif olarak katılmasını, komşu ülkelere yönelik tehlike arzeden tüm üs ve havaalanlarının kapatılmasını, Musul ve Kerkük'e yönelik işgal hevesi ve planlarından derhal vazgeçilmesini, Türkiye Barış Komitesi ve tüm barışseverlere yönelik davaların ve baskıların durdurulmasını dile getiren ortak çağrıyı salonda bulunan tüm barışseverler yoğun alkışlarıyla desteklediklerini belirttiler.

Düzenlenen gecenin kültür bölümünde Alman sanatçı Bernd Köhler, Sümeyra ve Melike Demirağ çeşitli dillerden söyledikleri barış türküleriyle, dostluk türküleriyle izleyicilerin coşkusunu yükselttiler. Gecede ayrıca Kürdistan folklöründen örnekler sunuldu.

10 Aralık İnsan Hakları Günü

Başı sayfa 8'de

1975'de kabul edilen **"Her İnsan İşkenceden ve öteki Zalimce, İnsanlık Dışı ya da Cezadan Koruma Bildirgesi"** oluşturuyor. Bu bildirgenin yayınlanmasından sonra 1977 tarihli BM kararıyla insan hakları komisyonuna, bu bildirgedeki ilkeler ışığında bir sözleşme taslağı hazırlama görevi verildi. **"İşkence ve öteki Zalimce İnsanlık Dışı ve Onur Kırıcı Davranış ve Cezaye Karşı Sözleşme"** adıyla bir metin 1984 yılında görüşülerek kabul edildi. BM düzeyinde işkenceyi yasaklayan bu temel metin kısa olarak **"İşkenceye Karşı BM Sözleşmesi"** olarak adlandırılıyor. Türkiye bu sözleşmeye imza atmış değil...

Giden 1986 Yılı, Yükselen Barış ve Demokrasi Hareketi Olacaktır.

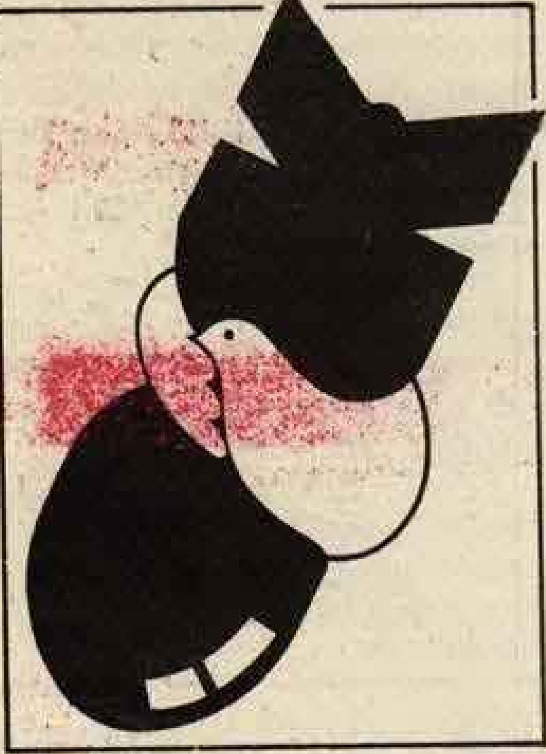
Uluslararası Barış Yılı Biterken

1986 Dünya Barış Yılı geride kalıyor. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun Kasım 1982'de kabul ettiği bir kararla duyurulan 1986 Barış Yılı, barışı, uluslararası güvenlik ve işbirliğini geliştirerek, anlaşmazlıkları barışçı yollardan çözümleyecek yoğun ve etkili çaba gösterilmesini hedefliyordu. Yeryüzünde dünyayı 20 kez yok edebilecek güçte atom silahının biriktiği, yeni yeni silahların, yıkım gücü yüksek yığınsal kırım araçlarının geliştirildiği koşullarda dünya halklarının, tüm barış yanlısı güçlerin savaş tehlikesinin önlenmesi ve nükleer silahsızlanmanın sağlanması yönündeki özlemlerine yanıt verici bir yıl olacak mıydı 1986?

Barış Yılı'nın hemen başında, Ocak ayında SSCB, yüzyılımızın sonuna kadar yani 15 yıl içinde yeryüzündeki bütün atom silahlarının ortadan kaldırılmasını öngören üç aşamalı somut bir program ortaya koydu. Böylece dünya halkları, tüm insanlık, 2000 yılına kadar nükleer silahlardan arındırılmış bir dünya için adımların atılabileceği bir yıl olarak girdiler 1986'ya. Yıl boyunca Sovyetler Birliği ve sosyalist topluluk üyesi ülkeler barış ve silahsızlanma yönündeki somut ve yapıcı adımlarını bir dizi öneriyle geliştirdiler.

SBKP 27. Kongresi kapsamlı bir uluslararası güven-

lik sisteminin oluşturulmasını öngören ayrıntılı bir barış programını onayladı ve dünya kamuoyuna, bütün ülkelere sundu. Sovyetler Birliği 6 Ağustos 1985'de tek taraflı olarak yürürlüğe koyduğu atom denemelerini durdurma kararını ard arda uzattı. Avrupa'daki Sovyet ve Amerikan orta menzilli atom roketlerinin ortadan kaldırılması önerisinin ardından, kimyasal silahların yasaklanması ve yok edilmesi yönünde önerilerini açıkladı. Roketsavar Savunma Sistemleriyle ilgili anlaşmaya en az 15 yıl daha uyulmasını önerdi. Bunu SDI (Stratejik Savunma Girişimi) çalışmalarının laboratuar araştırmaları düzeyiyle sınırlandırılması önerisi izledi. Varşova Paktı üyesi ülkeler, Atlantik'ten Urallara kadar, Avrupa'daki geleneksel silahlarda ve asker sayısında kapsamlı indirim anlaşması önerdiler. SSCB ayrıca dünyadaki gerginlik ocakları ve alanlarıyla ilgili barışçı çözümleri içeren bir dizi öneri getirdi.

SBKP MK Genel Sekreter' M.Gorbaçov 18 Ağustos günü yaptığı konuşmada, nükleer denemeleri durdurma uygulamasını 1 Ocak 1987'ye kadar uzattıklarını açıkladı. Böylece silahlanma yarışının durdurulmasında insanlığın önünde tarihsel bir fırsat yaratılmış oldu.

Sovyet barış önerileri ve nükleer denemeleri durdurma uygulaması tüm dünyada geniş yankılar uyandırdı. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nden ABD'li parlamento üyelerine, kapitalist ülkelerdeki devlet yetkilileri ve parti yöneticilerinden bilim ve sanat adamlarına kadar geniş güçler yeni ve kapsamlı önerileri dikkate değer buldu. Meksika, Arjantin, Yunanistan, İsveç, Hindistan, Tanzanya devlet yöneticilerinden oluşan Delhi Altılar Grubu'nun Meksika zirvesi, Bağlantısız Ülkeler Hareketi'nin Harare'deki 8. Zirve Toplantısı, barış istemini ve silahsızlanma yolunda Sovyet önerilerini destekleyen açıklamalarda bulundular. Kapitalist ülkelerdeki yığınsal barış hareketleri nükleer savaş tehlikesine karşı yükselttikleri mücadelelerde, kalıcı silahsızlanma yönündeki Sovyet önerilerini desteklediler.

SBKP MK Genel Sekreteri M.Gorbaçov ile ABD Devlet Başkanı Reagan'ın İzlanda'nın başkenti Reykjavik'de Ekim ayında yaptıkları görüşmelere bu koşullarda gelindi. Sovyet tarafı bu görüşmeler sırasında atom silahlarının tamamen yok edilmesi gerektiğini savunurken şu önerileri yaptı: –Bütün stratejik atom silahlarının 2000 yılına kadar tamamen yok edilmesi, ilk adım olarak bu silahların derhal yarı yarıya azaltılması. –Orta menzilli roketlerde İngiliz ve Fransız atom roketleri dikkate alınmadan, Avrupa'daki tüm Amerikan ve Sovyet roketlerinin yok edilmesi. –Tarafların önlemlere uyup uymadığının anlaşılması için etkili denetim sağlanması. –Füzesavar sistemleri sınırlayan ABM anlaşmasının on yıl daha uzatılması ve ABD'nin SDI programı çerçevesindeki

Devamı 7. Sayfada

Emperyalist ülkeler, Türkiye ve İnsan Hakları...

İnsan haklarının savunuculuğunu kimseye bırakmayan ABD ve yandaşları, tüm uluslararası toplantılarda S. Birliği ile diğer sosyalist ülkelere dil uzatıyorlar. Bu ülkelerde insan haklarının ayaklar altına alındığından, insanların özgür olmadığından dem vurarak; denetimlerindeki basın-yayın organları vasıtasıyla yalan propagandalar yürütüyorlar. Kendi yaptıklarını başkalarına yüklemeye çalışıyorlar.

Örneğin siyah-beyaz ayrımının yapıldığı, renklerinden dolayı insanların ikinci sınıf vatandaş muamelesi gördükleri ülkelerin başında ABD geliyor. Yine ırkçılığın bir devlet politikası haline getirildiği, düşünce ve politik inançları yüzünden insanların yargılanıp ağır cezalara çarptırdığı devletler sıralamasında ABD ve ona bağlı diktatörlükler en baş sıraları kapıyorlar. Bunların yaptıklarının tümünü burada sıralamak mümkün değil.

Emperyalist kapitalist sistem içinde insan haklarının ihlali öylesine kaba bir biçimde yapılmaktadır ki, çoğu zaman yapılanları basın-yayın organlarından gizlemek bile mümkün olmamaktadır.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki durumun ise, ne kadar içler acısı olduğu yalın bir gözle bakıldığında bile görülmektedir. Kimlerin insan hak ve özgürlüklerine saygılı, kimlerin ise bu hak ve özgürlükleri ayaklar altına aldıkları yaşamın her alanında görülüyor. En başta da, 1982 **"Anayasası"** İnsan Hakları Bildirgesi'ne taban tabana zıttır.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda gün yok ki, insan haklarının ve hukuk devletinin öngördüğü temel hak ve özgürlükler çiğnenmesin, işkenceler devam etmesin. Cezaevlerindeki uygulamalar, sıkıyönetim ve olağanüstü hal yasası gereğince yapılan insanlık dışı uygulamalar; savunma hakkının kısıtlanması, güvenlik soruşturması, çalışma ve örgütlenme özgürlüğünün olmayışı, Kürt halkı üzerindeki baskılar sürmesi..

Diğer yandan politik hak ve özgürlüklerden bahsetmek de mümkün değil..

Örgütlenme özgürlüğü ise işçi sınıfı ve Kürt halkı için yasaklanmış durumda. Kürt halkının haklarını savunan, işçi sınıfının dünya görüşünü temsil eden siyasi partiler yasaklı vaziyetteler. Yasal olarak işçi sınıfının, Kürt halkının haklarından bahsetmek ağır cezalara neden oluyor. Bunların yanı sıra, demokratik gençlik, kadın, meslek ör-

gütleri de yasak...

BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde sıralanmış olan sosyal ve ekonomik haklar konusunda da Evren-Özal diktatörlüğünün yaptıkları ortadadır.

Türkiye ve T.Kürdistanı'nda milyonlarca insanımız işsizlikle karşı karşıya; açlık ve sefaletle yüz yüzeler. Yarın için hiçbir güvencesi olmayan kitleler, karınlarını doyurabilmek için, ailelerinin geçimini sağlayabilmek için binbir zorluğa göğüs geriyorlar.

Eğitim, öğrenim ve toplumun kültürel yaşamına katılma hakkı ise, 12 Eylül rejimi ile birlikte tamamiyle felce uğratıldı. Bilim yuvası olması gereken üniversiteler rejimin bir dediğini iki etmeyen "**ders"** dışında hiçbirşeyi düşünmeye fırsat verilmeyen birer robot yetiştirme yeri haline getirildiler. Yüzlerce bilim adamı üniversitelerden uzaklaştırıldı.

Kürt halkı için ise, Bildirge'de belirtilen **"tüm halkların kendi kaderlerini belirleme hakkı"** bir yana, **"ana dilde eğitim"** hakkı bile 12 Eylül'le birlikte Anayasanın yasaklar listesi içinde yerini aldı. Kürtçe konuşma, müzik kaseti ve radyo dinleme bile

Devamı 7. sayfada

10 Aralık: İnsan Hakları Günü

Birleşmiş Milletler Insan Hakları Komisyonu tarafından hazırlanan **"İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi"**, 10 Aralık 1948'de kabul edildi. Bildirge'nin Genel Kurulda kabul edildiği gün ise, **"İNSAN HAKLARI GÜNÜ"** olarak kutlanmaktadır. BM Genel Kurulu, bu bildirgeyi tüm halklar ve uluslar için ulaşılacak ortak bir amaç olarak kabul ediyor.

30 maddeden oluşan **"İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi"**, 1789 Fransız devriminden bu yana savunulan klasik haklarla, toplumsal ve ekonomik hakları bir arada ele alıyor.

"Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar "Sözleşmesi" ile **"Medeni ve Politik Haklar Sözleşmesi"** 16 Aralık 1966'da Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından kabul edilerek, 1976 yılında yürürlüğe girdi. (Türkiye bu iki sözleşmeye imza atmamış bulunuyor). Böylelikle bu iki sözleşme ile Bildirge'ye yasal bağlayıcılık sağlanmış oldu. Bu sözleşme ile ayrıca, BM çerçevesinden 18 üyeli bir İnsan Hakları Komitesi de kuruldu.

Bildirge'de her insanın yararlanabileceği kişisel ve siyasal hak ve özgürlükler şunlar:

Tüm insanlar özgür ve saygınlık ve haklar bakımından eşittir. Irk, renk, cins, dil, din, siyasal ya da başka görüş, ulusal ya da toplumsal köken, mülkiyet, doğuş ya da başka statü ayrımı gösterilmeksizin herkes, bildirgede belirtilen tüm hak ve özgürlüklerden yararlanabilir. Yaşama hakkı. Özgür ve kişi güvenliği. Kölelik-kulluk yasağı. İşkence ya da zalimce -insanlık dışı- onur kırıcı uygulama ya da ceza yasağı. Yasa önünde tanınma hakkı ve eşitlik -yasalarca eşit olarak korunma- Keyfi alıkoyma -tutuklama ya da sürgün yasağı- Bağımsız ve yansız bir yargı önünde açık yargılama sonucu suçluluğu kanıtlanana kadar suçsuz sayılma hakkı. Özel yaşam -aile- konut ve haberleşme gizliliği ve dokunulmazlığı. Yer değiştirme ve oturma özgürlüğü. Ülkeden ayrılma ve ülkeye yeniden dönme hakkı, Yurttaş olma ve sığınma hakkı. Evlenme ve bir aile kurma hakkı. Mülkiyet hakkı. Düşünce, vicdan ve din özgürlüğü. Kanı ve görüş açıklama özgürlüğü. Dernek kurma ve derneğe katılma hakkı. Toplanma hakkı. Doğrudan veya seçilmiş temsilciler yolu ile kamu yönetimine katılma ve kamu hizmetlerinden yararlanma hakkı. Gizli-serbest eşit oy hakkı.

Bildirge'de tüm insanların yararlanacağı **ekonomik, toplumsal ve kültürel haklar** ise şöyle sıralanıyor:

TOPLUMSAL GÜVENLİK HAKKI:

Kişiliğin özgürce gelişmesi için duyulan ekonomik, toplumsal ve kültürel gereksinimleri karşılama hakkı. Hakça ve elverişli koşullarda çalışma (işini özgürce seçme) işsizlikten korunma hakkı. Eşit çalışma karşılığı eşit ücret (adil ve elverişli ücret) hakkı, sendika kurma hakkı. Dinlenme, eğlenme, ücretli tatil hakkı. Ana ve çocuğun özel korunma hakkı. Sağlık ve refah içinde yeterli yaşama düzeyi hakkı. Eğitim görme hakkı, toplumun kültürel yaşamı ve etkinliğine katılma hakkı.

Birleşmiş Milletler Örgütü'nün insan hakları alanında ilgilendiği başlıca sorunlar, **"ırk ayrımcılığı, kadın hakları, tüm halkların kendi kaderlerini belirleme hakkı, kalkınma hakkı vs."** gelmektedir. Diğer yandan insan hakları alanındaki uğraşılarından biri olan işkence yasağı, iki ana belgeye bağlanmış bulunuyor.. Bunlardan ilkini 9 Aralık

Devamı 7.sayfada